

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, poosta 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Przenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówioroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów

inzeratowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza

Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonosów; we Francji w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4. Rue Clément 4.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Naczelnny dyrektor poczt poruczył kierownictwo urzędu pocztowego na dworcu w Oświęcimie oficyałowi pocztowemu, Władysławowi Treterowi, następnie zamianował oficyałami pocztowymi asystentów pocztowych: Włodzimierza Jaworskiego w Rzeszowie i Franciszka Schabenbecka w Oświęcimie; dalej asystentami pocztowymi praktykantów pocztowych: Romana Sabata w Drohobyczu, Longina Womełę w Brodach i Włodzimierza Huczowskiego we Lwowie, b. ekspedytora pocztowego Konstantego Finika w Przemyślu i elewa urzędów telegraficznych Jana Dębickiego w Złoczowie; nakoniec przeniósł asystentów pocztowych: Gustawa Lachmana, ze Złoczowa do Tarnopola, a Bazylego Potelickiego z Krakowa i Ludwika Arciszewskiego z Tarnopola, obu do Lwowa.

Dyrektor telegrafów przeniósł asystenta telegrafu, Samuela Goldberga, ze Lwowa do Przemyśla.

Obwieszczenie.

c. k. ministerstwa handlu z 28go listopada 1883 r.

Galicyjskie kasy zbiorowe urzędu pocztowych kas oszczędności, w Buczaczu, Lubaczowie, Mikołajowie, Pomorzanych, Brzesku, Dębicy i Kentach, zostały upoważnione, na podstawie rozporządzenia z 31 października 1883 l. 1730 M. H. do uskuteniania w krótkiej drodze zwrotnych wypłat wkładek oszczędności, a to począwszy od dnia 16 grudnia, w kwotach od 1 do 20 zł.

Od dnia 19go do 28go listopada b. r. sprawdzono w kraju następujące choroby stadne:

Zarazę płucową: w Zdzarach (pow. dąbrowski).

Różę wąglikową: w Pyszniczy (p. niski).

Swierzb u koni: w Tustaniu (pow. stanisławowski).

Nadto panują w kraju następujące choroby stadne:

Zaraza pyskowa i racicowa u bydła: w Budach (pow. rzeszowski).

Zaraza płucowa: w Trzecianie (p. mielecki).

Zaraza wąglikowa u koni: w Siemiginowie (pow. stryjski).

Zaraza wąglikowa u bydła: w Majdanie i Zajeździe (pow. grodecki), w Romanowie Siole (pow. zbarski).

Róża wąglikowa u świń: w Dornbachu (pow. łańcucki) i w Brzeźnicy (pow. ropczycki).

Nosaczna u koni: w Ropie (pow. gorlicki), w Dembowcu i Zimnej wodzie (p. jasielski), w Zarzezu (pow. jarosławski), w Huciskach (pow. przemyski), w Podkaminu (pow. rohatyński), w Koziej górze ad Myszków (pow. zaleszczycki) i w Podlipcach (pow. złoczowski).

Swierzb u koni: w Pustulówce (p. husiatyński), w Zawadce (pow. pilzneński), w Niezuchowie (pow. stryjski) i w Wieprzu (pow. żywiecki).

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, d. 28 listopada 1883.

Dnia 5 listopada 1883 r. wydana i rozzesłana została z ekonomatu c. k. Namiestnictwa we Lwowie część XXVI dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych.

Część ta zawiera:

Nr. 68. Obwieszczenie c. k. prezydium galicyjsk. dyrekcji lasów i domen państwowych o otwarciu niższej szkoły lasowej w Bolechowie.

Nr. 69. Obwieszczenie c. k. Prezydium Namiestnictwa o rozpoczęciu działalności sądu powiatowego w Czarnym Dunajcu.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 4 grudnia.

W dziennikach francuskich odbija się echo niepokoju, panującego we Francji, z powodu zakłóceń, jakie obecnie przechodzi sprawa tonkińska. Niepokój ten przejawia się w tysiącach drobnych szczegółach, jakie prasa nadsekwaska notuje skwapliwie, a które dają jasne pojęcie o niepewności drażniącej umysł i wywołującej silniejsze niż zwykle niezadowolenie. Nietylko zatem chęć uderzenia na nienawistne skrajnej lewicy ministerium, skłoniła p. Clemenceau do wystąpienia z interpelacją, ale i — w znacznej części zrozumiałe dla wszystkich — uczucie tego niepokoju. Istotnie tak ogół jak i wspomniani deputowani nie zdają sobie dotąd sprawy, czem jest ostatnie memorandum chińskie. Czy mieści w sobie *casus belli*? czy zmienia naturę stosunków Francji z Chinami? czy przerywa rokowania, prowadzone pomiędzy p. Ferry a margrabią Tsengiem? Na te wszystkie zapytania trudno odpowiedzieć stanowczo; ztąd też prawdopodobnie wypłynęła wspomniana powyżej interpelacja, ztąd także płynie ów niepokój, zbyt widoczny w organach prasy francuskiej, a który dzienniki ministerjalne pragną, jeśli nie usunąć zupełnie, to przynajmniej zmniejszyć, ztąd też francuski minister spraw zagranicznych nie chciał wchodzić w tłumaczenia i prosił Izbę o odwołanie dyskusji, aż do dnia, w którym referent komisji kredytu na wyprawę tonkińską złoży swoje sprawozdanie. Przy sposobności, wy-

raził się p. Ferry nie bez racji, że wszelka działalność dyplomatyczna stałaby się niemożliwą, gdyby parlament chciał w każdej chwili krępować akcję rządową. A chociaż p. Clemenceau odparł na to, że odmawiać a choćby tylko nawet odwiekać wyjawienie prawdy w tak krytycznym i ważnym momencie, jest negacją systemu republikańskiego, Izba — aczkolwiek podzielająca niepokój powszechny — zgodziła się na nierozpoczynanie dyskusji, która istotnie musiałaby być ciemną i połowiczną przed sprawozdaniem komisji, a szczególnie przed złożeniem przez rząd księgi żółtej, mającej pomieścić w sobie niemal wszystkie dokumenta, dotyczące francusko-chińskiego zatargu.

Powodzenie Francji w sprawie tonkińskiej zależy także niewątpliwie od spokoju opinii publicznej w kraju. Margrabia Tseng, ze zręcznością niesłychaną, umie za pomocą przeróżnych wieści, jakie rozsiewa w dziennikach angielskich, budzić obawę i niepewność, pragnąc poniekąd wpłynąć na reprezentantów Izby, aby skłonili rząd do cofnięcia się wstecz. Do zwiększenia niepokoju przyczynia się także niepomału brak wszelkich wiadomości ze strony admirała Courbet, który od d. 20 p. m. nie telegrafował wcale. Brak ten premier francuski tłumaczył w łonie komisji w sposób następujący: Każda depesza admirała Courbet musi być wysłana do Hong Kong, to jest, że opuszczając kancelaryę generalnego sztabu, idzie pięć dni umyślnie na to przeznaczonym statkiem do wspomnianego powyżej miasta, ztąd dopiero spieszy telegrafem do Paryża; łatwo zatem zrozumieć, że przy tym systemie komunikacji w rzadkich tylko

Z ELBASSANU

W ALBANI

List drugi.

(Dokończenie.)

Jak rolnicy zboża, tak owczarze, tu ezobanami zwani, trzód swoich pilnie strzedz muszą przed zwierzem drapieżnym. Wilków jest mało, ale za to szakalów mnóstwo. Szakal saro-szabański znacznie jest większy od azyatyckiego; chodzi gromadnie i owcom ogromne zadaje kłeski; zakradłszy w ich stado, poprostu rzeź sprawia. Turcy są w ogóle lichymi strzelcami; ze złą bronią i bez dobrych psów nie mogą oczyścić okolicy z tej plagi a zresztą radzi byli, żeby ktoś zrobił to za nich!

Polowanie na szakale dla miłośnika ogarów jest rzeczywiście zajmujące. Szakal przed psami nie chodzi daleko, okłada jak zając, broniąc się w gęstwinie do upadłego, nosa z niej bojąc się wysunąć — a że pies go doskonale wietrzy, ztąd granie ogarów jest ciągłe, bez żadnego ucięcia. Na szakala stać trzeba w gęstwinie nadzwyczajnie spokojnie, dobrze się ukrywszy i dając uważnie baczność na wszystkie strony, bo nie znam zoczniejszego nadeń zwierza. Futro jego ze swej barwy i szorstkości podobne jest do wilczego; krajowcy podszywają niem kurtki i jarmuruki (bundy), ale odzież tak podszyta jest ciężka.

Zanim przerwę ten ustęp łowiecki, nadmienię, że okolica Naddunajska, a głównie lasy pomiędzy Babadagh, Karamurat, Issakczą i Tulezą, ma wielką ilość sarn i dzików. We wsi Czukurowa w zimie z 57go na 58my, ubiliśmy ich sto i dwie i znacznego tego u-

bytku nie dawało się spostrzegać. Trafia się tam odmiana sarn większych, z dużemi białemi łatami. Bagna od Issakezy aż do Suliny, zarosnięte zwartym lasem trzciny, są stolicą wilków, lisów i dzików, a szczególniej mnóstwa wyder. Cietrzewi w Turcji jest mało a szczególniej jarząbków jeszcze mniej; pierwsze napotykałem w znaczniejszej ilości między Plewną i Raową i koło Wetowy pod Ruszcukiem — drugie w Deli Ormanie i w paśmie gór Rodopskich, na brzegach ozimim. Dostę jest niedźwiedzi w górach Samakowskich, Sofijskich, Niszskich i innych, a sądząc po znacznej liczbie pokaleczonych strzelców, których mi się napotkało zdarzyło z oszczepionemi, poszarpanemi twarzami, wnosiłoby wypadało, że są niebezpieczne. Spotkałem się z jedną wielką niedźwiedzią, ale tę z bliska jednym strzałem udało mi się powalić od razu. Tu i owdzie na szczytach skalistych wysokich gór, napotyka się liczne stada kozie, a niżej zszedłszy, głuście. Jele nie są w wielu miejscach a szczególniej w losach Wizy nad Czarnem Morzem, gdzie widziałem codziennie po kilka koni objuczonych zrzuconemi ich regami, odsyłanemi do Burgas, ztąd nie wiem ich przeznaczenia.

Powróćmy do Elbassanu Parę dni przebywszy w hanie, przenieśliśmy się do opuszczonego domu jakiegoś beja, gdzie nam rada powiatowa i miejska (medżlis) wyznaczyła kwatery. Nie wiele lepiej, ale przynajmniej przestronniej się znaleźliśmy — rudę, jak można było, na prędce wyporządkowaliśmy, a ludzie nasi doskonale urządzili stajnię, zainprowizowali żłoby, łózka, kuchnię, stoliki. Posłuch o tem rozszedł się po mieście i co dnia sprowadzał od rana do wieczora mnóstwo ciekawców, którzy nie mogąc bramą, bez ceremonii wdierali się przez mur dom i ogród opasujący, zalegali stajnię i nadeńszy się i nakiwawszy głową do woli, odchodzili.

Nie mogło być inaczej, bo wierzą mi, w Elbassanie nikt od najpierwszego beja do fukary (żebra), infulata nawet nie wyjmując, nie spał nigdy na łóżku, nie jadł na stole i nie słytał nigdy o tem, żeby koniowi dawało się inaczej jeźmień jak w torbie Tyle na raz nowych przedmiotów, kto wie, czy się raz drugi w życiu zdarzy oglądać! Naczelnik powiatu (mudir) z całym urzędem zaszczylił także stajnię mego Jana odwiedziniami; siedział na czystym jego łóżku, kazał przynieść tam swoje śniadanie, czekając, nim powrócę z mojej wycieczki z miastem. Zastałem go w stajni z kadim, rozsądającym sprawę; gdym ich ztamtąd odprowadzał do siebie, wszyscy rzucili raz jeszcze okiem dokoła, kiwając głowami. Mudir, bej z bejów, wielki lubownik i znawca koni, zrobił mi uwagę, że nie dobrze robi mój sais.

— Dlaczego? — zapytałem.

— Bo jak twój przyzwyczaj się jeść z trumny, to czy będzie ją z sobą brał w drogę? torba, torba! i nie więcej!

Nie raz i do nas drzwi się otworzyły, gość się pojawił w izbie i siadł sobie, nie nie mówiac, a zapytany czego chce?...

— Niczego — odpowiedział — ot tak sobie przyszedłem popatrzeć. Przyzwyczajaliśmy się z czasem do tych wizyt, od których tylko ulewne deszcze nas uwalniały.

Robię noty meteorologiczne, zawiesiłem więc termometr — ten stał się później celem głównym odwiedzin, z początku niewinnych, a potem poczęto nań rzucać kamieniami, co naturalnie zmuszało mnie do ciągłego z nim krycia się.

Ogromna jest tu różnica między temperaturą zimową dzienną i nocną. W końcu lutego termometr stu-stopniowy w południe znać od +14 do 18, w cieniu od zachodu słońca zniżał się zaledwie o dwa lub trzy stopnie a spadał w nocy do +2 lub nawet

do 1 poniżej zera. Deszcze padają tu wedle opowiadań mieszkańców bardzo często i trwają po kilka dni aż do połowy czerwca, po czem nastają nieprzerwane susze. Dostę więc jest mokrego czasu dla rolnika w kraju ciepłym; cóż, kiedy tu rolnictwo na bardzo niskim stopniu, a żyzna ziemia zda się tylko czekać porządnej, rozumnej uprawy, aby, zamiast bajecznie wysokich pokrzyw i chwastów, pokryć się bujnym plonem. Zbóż ozimych nie widziałem tu nigdzie, — sieją w okolicy Elbassanu trochę pszenicy jarej, nieco więcej jeźmień, którym się w Turcji karmią konie, a główną sieją stanowi kukurudza. Tu i owdzie przy mieście są ryżowiska, będące plagą podróżnych, zawiadnia się bowiem ryżowisko, nie pytając się bynajmniej o drogę, na której zimą i latem nieprzebrnione stoją kałuże gliniane.

W okolicy Elbassanu wieśniak jest nadzwyczaj ubogi; odzież jego składa się prawie ze szmat tylko, — na gołych nogach kawał skóry dziurawej, krótszej często od podszwy; spodnica narodowa kilka zaledwie ma fałdów i przez gałęzie we wszystkich kierunkach poszarpana. Lud blade, nędzny, chociaż piękny rysami twarzy i kształtem ciała, rzuca przed siebie wzrok dumny, obojętny, od czasu do czasu długą rusznicę przekładając z jednego ramienia na drugie.

Odzież kobiet wiejskich składa się z szerokich szarawarów tureckich z grubego płótna, zwykle modrej barwy, z kurteczki i z szerokiego burnusa, który dostę zgrabnie przypada do ciała; głowa w fezie obwiązana jest chustką. Każda kobieta, spotkana w polu, ma za pasem małą siekierkę. Kobiety są bardzo pracowite, one prawie wszystko robią; w wielu miejscach nawet orzą, chodzą do lasu, rąbią i dźwigają na plecach wielkie pęki drzewa. Mężowie ich w wielu miejscach nie nie robią, czyszczą tylko broń, która jak zwierciadło polyskuje się i długą

odstępach czasu odbierać można urzędowe relacje z pola działań wojennych. Tłumaczenie to jednak nie uspokaja dostatecznie panującego rozdrażnienia, zwłaszcza, że — jak to powiedzieliśmy już wyżej — memorandum chińskie oddziaływało w sposób deprymujący na umysł we Francji. Rząd w odpowiedzi swojej utrzymuje się ciągle na dyplomatycznym gruncie, wytworzonym przez traktat z 1874 r., to jest, pragnie utrwalić protektorat swój w Tonkinie, a dla doprowadzenia do tego celu uważa za konieczne zająć Sontay i Bac Ninh. Inaczej też rząd odpowiedzieć nie mógł bez podkopania praw, do jakich Francja rości sobie pretensje, i bez porzucenia polityki, zatwierdzonej kilkakrotnie przez Izbę, a szczególnie przez wotum zaufania z d. 31 października.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 2 grudnia.

(R) Rozpoczynając na nowo swoje posiedzenia, Rada państwa zastanie położenie polityczne na pozór mało zmienione. Stana wobec siebie ten sam rząd, ta sama większość i ta sama opozycja. W istocie rzeczy jednak równowaga czynników politycznych znacznej w przeciągu letnich miesięcy uległa zmianie, a to na korzyść rządu i tego stronnictwa, które go popiera. Większość dawała na każdym polu działania dowody roztropnego ocenienia sytuacji, dowody umiarkowania, które jest podstawą siły i przewagi stronnictw politycznych. Dzięki temu umiarkowaniu, kampania sejmowa odbyła się we wszystkich krajach koronnych bez owych zatargów, które opozycja w swem rozdrażnieniu starała się niejednokrotnie wywołać. Rozprawy o noweli szkolnej pozostawiły po sobie zarzewie nowej rozterki przy jej wprowadzeniu w życie. Ale sposób rozumny i pełen umiarkowania, w jaki rozstrzygnięto z wywalczonej reformy stronnictwo, które się jej domagało najgoręcej, odjął przeciwnikom wszelki pozór do dalszego sporu, wytrącił im wyostrzoną broń z ręki, i nowela, przez opozycję okrzykana, a przez ludność najbliższą interesowaną z wdzięcznością przyjęta, weszła w życie spokojnie, bez stronnictwiej waśni i bez ujemnych dla rzeczywistych celów szkolnictwa ludowego. W krajach o ludności mieszanej pod względem narodowości porozumienie wzajemne czyni widoczne postępy. Dowiodły tego sejmy w Lublanie, w Bernie i w Lwowie. Zgoła na całej linii życia publicznego jawne są rezultaty dodatnie, które uкрепиły się i podniosły powagę stronnictwa, sprzyjającego rządowi. Przeciwnie opozycja zstępuje co-

swoją szyją rażąco miga się od słońca. Praca fizyczna, rozwijająca muskulary, jest niezawodnie przyczyną, że kobiety, które tu spotykam po wsiach, są ogromnego wzrostu, z silnie rozwiniętą budową ciała, przy nich mężczyźni wydają się chlerakami.

Elbassan cały tydzień bez życia, zmienia się w dzień targowy w mrowisko. Cała ludność wiejska z okolicy tu dąży — mężczyźni i kobiety opuszczają dom i najpilniejszą pracą i już od samego rana zapełniają czarszyję, bazar. Ruch w dzień targowy jest niewyobrażalny — w jatkach nawet się mięso pojawia — wszędzie pękami leżą czosnek, cebula i pory, jedyna włoszczyzna i jarzyna tutejsza. W nią zaopatruje się tu i wieśniak, bo rzadko który nawet cebulę uprawia u siebie, pozostawiając to jako specjalność bahczowanom, to jest ogrodnikom.

Nie rozumiem, z czego się utrzymują przekupnie, mówię przekupnie, bo kupców tu nie ma. Przesiedziałem raz umyślnie cały jeden dzień targowy u zegarmistrza arnauty i uwagę moją głównie zwróciłem na dwa sklepy, w których jak w każdym innym widać kilka pęków postronków, a pod nimi leżało kilkanaście tabliczek mydła, nieco ryżu, fig, zestarzałych daktyliów i fasoli. Jeden przez cały dzień utargował 100 par, 25 polskich groszy, a drugi 45 gr. Z takich sklepów składa się cały bazar elbassanski i ledwie jest z pięć niby lepiej zaopatrzonych, bo nawet w tandetowe, niegodziwe towary wybrakowane, które Tryest przez Durazona syła do Albanii. Taki przekupień siedzi dzień cały na rogórze, podkuliwszy nogi, spokojnie paląc fajkę, bezczynność przerywając obiadem, który składa się z dwóch główek czosnku, odrobiny sera i pół funta chleba kukurydzianego.

Stosunków rodzinnych w Elbassanie nie poznałem; — u kilku chrześcijan byłem umyślnie, żeby się u nich oświecić ale nie-

raz niżej w szczeblach niemości. Ostatnie z jej strony manifestacje, sprawozdania poselskie na zgromadzeniach wyborców i przebieg konferencji w Pradze rzucają jaskrawe światło na upadek stronnictwa, niegdyś potężnego. Pomimo niezaprzeconych i znakomitych talentów, jakie posiada w gronie swoim zjednoczona lewica, pomimo długoletniego doświadczenia w życiu parlamentarnym, jakiego powinni byli nabyć jej przewodcy, coraz widoczniejszym staje się u tego stronnictwa zupełny brak zmysłu politycznego. Posłowie, którzy na lewicy tej wodzą, w niepojętem zaślepieniu sami dla siebie urządzają zasadzki, sami dla siebie wywołują klęski, którym przeciwnicy ich polityczni przypatrują się, może nie bez upodobania, ale z założeniami rękami. Czyż nie od takich to posłów wyszło hasło porzucenia Izby poselskiej i biernego oporu? Na zgromadzeniach ludowych, które, jak przed laty już Guizot powiedział, w polityce rządzą się uczuciem ale nie taktyką, hasło to żywo wywołało odzew, i wkrótce na całym niemieckim pobrzeżu królestwa Czeskiego nie było powiatowej mieściny, w którejby polityczny klub miejscowy nie nawoływał wybrańców ludności do złożenia mandatów. Strach objął matadory stronnictwa, z których niejedni może nie powróciliby już na swoje krzesła przy ponownych wyborach. Więć na komendę z góry poczęły dzienniki oblewać zimną wodą rozgorzałe głowy wyborców, a w końcu zebrała się straż pożarna w Pradze, aby niewczesny ogień, własną podłożony ręką, przgasić za pomocą znanej rezolucji. Na jednym ze zgromadzeń wyborczych dr. Plener w braku innej nowości pusił w obieg myśl podziału królestwa Czeskiego. Myśl ta znalazła w umysłach ludności, która w niedziele tylko zabawia się polityką, grunt przysposobiony za pomocą różnorodnych agitacji. Nowy kłopot dla przewodców stronnictwa, którzy wiedzą a przynajmniej wiedzieć powinni, że stronnictwo, które takie hasła na swym sztandarze wypisze, nie wniknie nigdy do przybytku władzy. Okres wyborczy Izby poselskiej jest już na schyłku. Opór śmiały i stanowczy przeciw nieogłębny nawoływaniom ze strony wyborców można przypłacić mandatem. Otwarte przyznanie się do szumnego hasła zawiązuje na zawsze polityczną przyszłość. Więć próbowano znowu na płytkiej łódce rezolucji przepływać pomiędzy Seyllą i Charybda. Ale stronnictwo, które nieprzezornie miota wielkimi słowy, samo rozpała ogień, a potem sparzywszy palce zaśnania się ćwiartką papieru, takie stronnictwo traci resztę powagi i siły, i przestaje być czynnikiem, z którym w grze politycznej należałoby się liczyć. Tak więc sprzymierzone kluby większości wnikną w podwoje nowego parlamentu z nową otuchą, pokrzepione uczuciem dobre użytego czasu i sumiennie spełnionej powinności obywatelskiej. Ubiegłe lato pokrzepiło już siły, utwierdziło je i posunęło naprzód w kierunku z góry wytkniętym. Przeciwnie lewica która wskutek najnowszych niefortunnych zajęć niedługo już może chlubić się będzie mianem „zjednoczonej lewi-

wiele się dowiedziałem — z widzianego jednak wnoszę, że życie domowe Elbassanczyków podobnym jest do tureckiego. Kobiety chrześcijańskie porówno z muzulmankami chodzą z zakrytymi twarzami, te ostatnie jednak więcej są śmiałe i nie zamykają tak szeszelnie swych zasłon, żeby twarzą nieraz doskonale nie można było ujrzeć.

W Elbassanie domów tureckich jest przeszło 2000; chrześcijańskich tureckiego wyznania 90. Jaka jest cyfra ludności, nie wiem, że nie wiem, skoro jej i sam Mudir nie zna; nie przynosi jednak według mego obliczenia dziesięciu tysięcy. Żydów nie widziałem weale Cyganów, trudniących się tu jak i w całej Turcji kuciem koni i kowalstwem, jest p-łno. Zalegają oni przedmieścia, gdzie rozrzucone są czarne ich szatry; włościan wszędzie a nagością i wychudłym ciałem przedstawiają rażąco widok nędzy. Jest tu jedna cygańska dzielnica, zwana dzielnicą kiocezków — ona na każdy dzień domowy dostarcza grajków, śpiewaków i tancerki, z których kilka prawdziwie pięknych widziałem, będąc zaproszonym na obiad do Mudira.

Oto po części i wszystko, o czem ci mój Olesiu napisać mogę o Elbassanie i dodawszy, że tu jest skład broni dla redyłów i potrzebnych rekwiizytów wojskowych; o Elbassanie zamilknę, może na zawsze.

Ale, ale, zapomniałem o najważniejszej rzeczy — a przecież nią Elbassan na całą Albanję słynie — posiada on derwiszów a więcej jeszcze starych bab, przed których wiedzą i lekarstwem wszelki urok ustąpić musi. Przesłał mi jedną taką czarownicę starą Mudir, żeby poszeptła nad moją opuchłą nogą. Wolałbym kioceczka, który tańczył u niego.

5go maja 1860.

KAROL BRZOZOWSKI.

cy“, przyniesie z sobą wspomnienie świeżych niepowodzeń i zadatek klęsk nowych. Póki sala obrad nie została otwartą, mogą się jeszcze dzienniki opozycyjne pocieszać wymyślaniem większości różnych nieroztropnych projektów, wyszukiwaniem pobudek do waśni między sprzymierzeńcami, i przewidywaniem tego, czego pragną nad życie, to jest rozbięcia większości. Ale tumany te pierzeją jak pierzecha mgła nocna, gdy się światło dzienne ukaże.

Mogę was upewnić, że dobre porozumienie między frakcjami większości trwa wciąż swojej mocy i nie ma nawet zarodka jakiejś kwestyi spornej między nimi. Gdyby zaś nawet w ciągu bieżącej sessyi jaka niespodzianka zagroziła tej jedności, wystarczy do przywrócenia zgody przypomnienie najnowszego zamachu lewicy na całość i jak niedawno mawiano historyczno-polityczną indywidualność krajów koronnych.

Berlin, 1 grudnia.

Wracając ministrowi oświaty petycję gornoszląską o uwzględnienie języka polskiego w szkole ludowej, przedstawił poseł Letocha, rodem Gornoszlązak a członek frakcji katolickiej, panu Gosslerowi, że podpisy (blisko 53.000) zebrane zostały nie przez duchowieństwo, lecz przez mieszczan, chłopów i robotników, pragnących, aby dzieci ich nie popadły w zupełne zdziwienie, z powodu nieznanomości zasad religii. Pan Letocha zwrócił uwagę na to, że nie chodzi bynajmniej o tak zwane dążenia polskie, których pan Gossler tak bardzo się lęka, i oddał równocześnie liczne listy, pochodzące od chłopów i robotników a świadczące o żalu ludu prostego, że niektórzy księża w tej sprawie okazali się opieszalszymi. Minister znał dokładnie genezę petycji a wypytawszy się o rozmaite szczegóły oświadczył, że zbada rzecz całą należyte, na co szanowny poseł odrzekł, iż minister, chcąc się gruntownie przekonać o nagłej potrzebie uwzględnienia języka ojczystego w nauce religii, najłepiej uczyni, gdy osobiście uda się na Szląsk Górny, jak to już w celu załatwienia spraw innych zwiędzał zachodnie prowincje pruskie. — Petycja zachodnio-pruska została także już przesłana na ręce pana Gosslera.

Podczas gdy *Germania*, usilnie przemawiając za tem, aby rząd w Księstwie Poznańskim zmienił obecny system względem ludności polskiej, wykazuje, wbrew znanym wywiodom *Kreuz Ztg.* i *Schlesische Ztg.*, że dotychczasowy system zupełnie zrobił fiasko pod każdym względem; w liberalno-konserwatywnej *Post* zabrał głos jakiś wróg ludności polskiej i daje dziwaczne wskazówki rządowi. Oryginalny ten publicysta żąda, aby dzieci polskie na Górnym Szląsku ani religii nie uczyły się w języku ojczystym, ani nawet do spowiedzi nie przygotowywały się po polsku. Kościół, wedle jego zapatrywań szowinistycznych, powinien być szkołą germanizacyjną dla dorosłych. Nie dość na tem; dziewczęta mają do roku siedemnastego uczęszczać do szkoły, młodzieńcy zaś tak długo, aż ich pod broń powołają, a to wszystko wyłącznie w celu germanizacji Gornoszlązaków. *Germania* ironicznie polemizuje z temi wywodami, wykazując, że jeśli chodzi o cel powyższy, to ten może być jeszcze rychlej osiągnięty, jeżeli każdy Gornoszlązak aż do 60 roku życia będzie obowiązany składać co miesiąc egzamin z języka niemieckiego; ludowi powinno nań być zakazem używać polskiego języka! Niemcy południowi są względnie zycielisi dla Polaków niż północy. Dowodem tego jest nagana monarchijskiej *Allgemeine Ztg.* zwrócona do liberalnych stronnictw, że nie poparły znanej interpelacji Koła polskiego w sprawie nauki religii i że pozwoliły na to, iż sprawa humanitarna i sprawiedliwa znalazła obronców jedynie w szeregu centrum i zachowawców protestanckich. Organ liberalny podnosi, że zajęcie stanowiska sprawiedliwości nie byłoby w niem uchybiło zasadom liberalizmu. Pruskie gazety liberalne inne ustępy wypowiedziały zdanie.

W ciągu rozpraw budżetowych wyraził minister skarbu ubolewanie, że frakcja narodowoliberalna nie chce przyłożyć ręki do przedstawienia liczących potrzeb pruskich w parlamencie niemieckim czyli jak poseł Benda (liberalny) wyraził się, do wystawienia weksłu na parlament niemiecki. Zamiar rządowy, dążący do zaprowadzenia nowych pośrednich podatków w obrębie całego państwa niemieckiego na wino, spirytuoza i tytoń, będzie poparty tylko przez konserwatywistów i liberalno-konserwatywnych; upadek jego jest tedy pewnym, skoro ugodowo liberalna frakcja przyłączy się do opozycji, która się utworzy z centrum, skrajnych liberalistów, postępców i Polaków. Z prasy narodowoliberalnej tylko *Koelnische Ztg.* robi pewne zastrzeżenia z powodu oświadczenia pana Benda; organ nadreńskich liberalistów, że narodowoliberalni projektanci rządowe poddadzą sumiennemu roztrząsaniu, a nie będą stawiać opozycji *quand même*. Natomiast przywoździ prasa rządowa frakcji pana Ben-

dy na pamięć, o jak ważną tu chodzi sprawę; nie tylko że ciężary gminne powinny koniecznie być zmniejszone, lecz nadto umiarkowani liberalni utracą resztki swego wpływu politycznego i znikną zupełnie z widowni, skoro nie poznają się na ważności chwili obecnej. Zobaczymy, czy te napomnienia będą skuteczne; wątpię o tem, zwłaszcza po ustąpieniu pana Benningsena, podług którego nadzieje „wielkiej partii liberalnej“ (nieistniejącej jeszcze) spoczywają w łonie przyszłości. Notoryczną jest rzeczą, że liberalni pokładają nadzieję w następcy tronu; czy ta nadzieja nie okaże się jednak płoną? — Centrum oświadczyło ponownie, że tylko wtenczas zgodzi się na podatki nowe, skoro równocześnie nastąpi w tej samej mierze ulga w ciężarach dotychczasowych. To jednak nie wystarcza rządowi.

SPRAWY MONARCHII

Wobec zbierającej się dzisiaj Rady państwa, pisze *Prager Abendblatt* pod adresem zjednoczonej lewicy: „Od dawna już lud cały, bez względu na narodowość, stał się smakować w szumnej i bombastycznej gadaninie i kłótniach narodowościowych, pragnie on, aby Rada państwa zwróciła przedewszystkiem swoją uwagę na kwestye materialne i uczyniła zadość w tym kierunku długoletnim życzeniom i skargom. Większość Izby deputowanych w przeszłej głównej sessyi złożyła dowód, iż podejmuje i odczuwa potrzeby czasu i że gotowa jest poświęcić całą swoją uwagę interesom ekonomicznym. Od lewicy przeto będzie tylko zależało, aby i ze strony mniejszości stało się zadość intencjom ludności, i aby Rada państwa rozwinęła skuteczną i błogą dla dobra ogólnego działalność“.

Co się tyczy programu prac Rady państwa, to w tej mierze pisze *Oesterr. Corr.*: „Rada państwa ma przed sobą obfity materiał. Uzupelnienia lub ukończenia oczekują: reforma przemysłowa, przedewszystkiem zaś reforma agraryjna, z jej ważnymi ustawami dla ochrony stanu włościańskiego, przez zmianę prawa spadkowego, przez utworzenie ustawy o swojszczyźnie, a wreszcie przez reformę ustawy o podziale gruntów i t. d. Rada państwa przez dalszą reformę podatków ma przyczynić się skutecznie do przywrócenia równowagi w budżecie; co się tyczy ustaw sądowych, to utworzono już drogę do nowoczesnego, odpowiadającego praktycznym potrzebom ludności, ulepszenia tych ustaw. Przedewszystkiem jednak czekają Radę państwa tak zwane socjalno-polityczne reformy. Liczne projekta ustaw w każdym z wyżej wymienionych kierunków, zostały już przedłożone parlamentowi, wiele zaś zostało bądź już zapowiedzianych, bądź też wyjdą z inicjatywy samych deputowanych“.

— Berlińska *Nordd. Allg. Ztg.* zamieszcza od dłuższego czasu listy z Wiednia, przedstawiające we właściwym świetle działalność opozycji austriackiej. Na to pojawił się w tych dniach w *Berl. Tagblatt* artykuł pióra „jednego z posłów centralistycznych austriackich“, w którym wymieniono po nazwisku autora zamieszczonych w *Nordd. Allg. Ztg.* znakomych listów z Wiednia i wyrażono zdziwienie, że główny organ Rzeszy niemieckiej, zamiast wyrażać swoje sympatie dla „uciemionych współbraci w Austrii“, otwiera swoje łamy „wyłowem nienawisli słowiańskiej“. W opowiadaniu na to zamieściła *Nordd. Allg. Ztg.* oświadczenie tej treści, że członków frakcji opozycji austriackiej nie można w żaden sposób identyfikować z „Niemcami austriackimi“, i że kto się opiera o dziennik takich tendencji, jakie wyznaje *Berl. Tagblatt* nie może wymagać, aby niemieckie dzienniki konserwatywne okazywały mu jakiegokolwiek sympatie.

Wywiad p. Ministra Skarbu.

Wiedeń, 4 grudnia.

(Telegram *Gazety Lwowskiej*.)

W rowym gmachu parlamentu rozpoczęła się dzisiaj sessya zimowa Izby deputowanych Rady państwa. J. E. pan minister skarbu dr. Dunajewski przedłożył Izbie preliminarz budżetu na r. 1884, a przedłożenie to objaśnił wywodem o stanie gospodarki państwowej. J. E. pan minister pociągnął bardzo pouczającą paralelę między rzeczywistymi rezultatami budżetu z r. 1883 a potrzebami r. 1884. Na wstępie swego przemówienia, które Izba wysłuchała z wielką uwagą, oświadczył dr. Dunajewski, że mimo wysokości niedoboru, niepodobna nie dostrzec pożądanego polepszenia stanu rzeczy. Wydatki, przeważnie nadzwyczajne, noszą na sobie cechę wydatków produktywnych

a pokrycia tych wydatków, które dążą do podniesienia i ożywienia całego ruchu ekonomicznego, nie może państwo odmówić.

Ogólna suma potrzeb na r. 1884 wynosi 511,119,390 zł., a pokrycie 472,364,577 zł., okazuje się tedy niedobór w kwocie 38,754,813 zł.

Ustawą skarbową z 16 kwietnia 1883 r. uchwalono wydatki na rok bieżący w kwocie 491,959,836 zł., ale suma ta, w skutek licznych dodatkowych kredytów, podniosła się do wysokości 506,835,834 zł.

Ogólna suma dochodów prelimitowanych na r. 1883, wynosiła według powołanej ustawy skarbowej 463,765,371 zł., a względnie, doliczając kredyty dodatkowe, 464,235,371 zł., tak, że w r. 1883 wynosi niedobór kwotę 36,600,463 zł.

Jeżeli porównamy niedobór z lat 1883 i 1884, przekonamy się, że niedobór prelimitowany na r. 1884 jest o 2,154,350 zł. wyższy, niż niedobór z r. 1883. Ale ten rodzaj porównania nie daje o tyle trafnego obrazu sytuacji finansowej, w stosunku do sytuacji z roku bieżącego, ile że w powyższych cyfrach mieszczą się liczne wydatki, nienależące do ordynaryum, wydatki, które tylko przejściowo obciążają bilans budżetu państwowego.

Chcąc się przekonać, w jakim stosunku pozostają do siebie niedobory obu lat, po wyeliminowaniu z nich wydatków cechy wyjątkowej, jest potrzebne następujące zestawienie:

Niedobór z r. 1884 wynosi, jak już wspomnieliśmy, 38,754,813 zł. Jeżeli z tej kwoty wyeliminujemy: wydatki na budowę państwowych dróg żelaznych, w kwocie 28,770,000; wydatki, które państwo ponieść będzie musiało przy uzyskaniu kapitału na budowę prywatnych dróg żelaznych, w kwocie 350,000 zł.; wydatki na urządzenie zakładu w Bregenz (*Trajektanstalt*), w kwocie 700,000 zł.; wydatki na budowę monumentalne, parlamentu, w kwocie 257,500 zł. i uniwersytetu wiedeńskiego, w kwocie 660,000 zł.; przechodzące aż na r. 1884 wypłaty z tytułu zapomogi dla mieszkańców Tyrolu i Karyntyi, dotkniętych klęskami elementarnymi, w kwocie 1,633,320 zł. a nareszcie wyjątkowe wymogi na rekonstrukcję dróg rządowych i na budowę wodne, w skutek klęsk elementarnych z roku 1882, w kwocie 601,400 zł. — czyli razem 32,972,220 zł., to otrzymamy niedobór w kwocie 5,782,593 zł.

Zróbmy takie same zestawienie co do r. 1883, i wyeliminujemy z ogólnego niedoboru w kwocie 36,600,463 zł., następujące pozycje: Wymogi na budowę dróg żelaznych w kwocie 22,150,000 zł., udział państwa przy budowie prywatnych dróg żelaznych, w kwocie 300,000 zł.; wydatki na budowę monumentalne, parlamentu, w kwocie 400,000 zł., uniwersytetu wiedeńskiego, w kwocie 500,000 zł., a w pałacu sprawiedliwości, w kwocie 50,000 zł.; (co czyni razem 550,000 zł.); zapomogi dla Tyrolu i Karyntyi, w kwocie 3,726,000 zł.; zapomogi dla ubogiej ludności, zagrożonej nędzą w poszczególnych krajach koronnych, w kwocie 600,000 zł., a następnie, wyjątkowe wydatki, na rekonstrukcję dróg rządowych i na budowę wodne, w skutek klęsk elementarnych z r. 1882, w kwocie 1,242,600 zł. czyli razem, 28,968,600 zł., to otrzymamy niedobór, w kwocie 7,631,863 zł.

Jeżeli do tej sumy doliczymy nadzwyczajne, w r. 1884 niepowtarzające się już dochody z r. 1883, a mianowicie: kwotę 1,100,000 zł., którą Galicya przyczynia się do budowy galicyjskiej kolei podkarpackiej; kwotę 1,121,482 zł. jako zwrot Buschtähradzkiej kolei żelaznej, i kwotę 677,476 zł., jako anticipację zwrotu ze strony kolei Praga-Dux, czyli razem, kwotę 2,898,958 zł., to otrzymamy w r. 1883 niedobór w kwocie 10,530,821 zł.

W porównaniu z tym wynikiem, wyrażony wyżej ubytek w regularnych dochodach w r. 1884, w sumie 5,782,593 zł., okazuje się o 4,748,228 zł. mniejszym niż w roku 1883.

A. Potrzeby:

Przy przedstawieniu pojedynczych tytułów potrzeb p. Minister skarbu zrobił uwagę, że rząd, układając preliminarz gospodarki państwowej, miał obecnie tę świadomość, że najsłabsza oszczędność jest jego obowiązkiem, co więcej, rząd częstość z największym swoim ubolewaniem odmówił przyznania takich żądań, które wśród pomyślniejszych stosunków finansowych z pewnością byłyby znalazły uwzględnienie. Z drugiej strony wszelako uważał za swój święty obowiązek uwzględnić okoliczność, iż wszystkie wydatki, które są niezbędnie potrzebne dla utrzymania racjonalnej, zdrowej gospodarki, w szczególności na rozwój szkolnictwa oraz komunikacji, muszą być poniesione bez względu na wysokość chwilowego ubytku, jednakże i na tem polu jedynie w takiej mierze, która uznana została za nieodzowną dla zapobieżenia nieuniknionym inaczej przeszkodom w tym ro-

zwoju i stratom. Gdyby takie nadzwyczajne wydatki nie zostały poniesione, rząd byłby mógł wykazać zupełne uchylenie, lub przynajmniej bardzo znaczne zmniejszenie deficytu, byłby rząd jednak zasłużył na słuszny zarzut ze strony parlamentu i ludności, iż oszczędzał tam, gdzie właśnie oszczędność nie była na miejscu. Tu pan Minister skarbu przypomina ukończenie budowy tunelu Arulańskiego, które to dzieło sławą okryło monarchię austriacką, podnosi cywilizacyjne i handlowe znaczenie tej kolei, nadmienienia o kosztach budowy mniej wprawdzie romantycznej i poetycznej, ale niemniej ważnej i potrzebnej galicyjskiej kolei Transwersalnej i kładzie nacisk na to, że dopiero kiedy koleje te będą ukończone, kiedy te wielkie wydatki i wysokie finansowe tytuły nie będą już figurowały w przyszłych prelimitacjach państwowych, rząd będzie miał łatwiejsze zadanie w zestawieniu cyfr budżetowych, a państwo austriackie zbierać i używać będzie owoców obecnego posiewu.

Ogólne potrzeby na rok 1884, jak już wspomnieliśmy, zaprelimitowane są w sumie 511,119,390 zł., wobec przyzwolonych na rok 1883 w sumie 500,835,834 zł., większe o 10,283,556 zł.

Z odnośnego wyczerpującego i gruntownego wywodu p. ministra skarbu, podajemy następujące ważniejsze daty; przypadający na przedlitawską część monarchii wydatek na sprawy wspólne wynosi ogółem 88,754,977 zł., a więc wobec odnośnej pozycji tegorocznego preliminarza 90,350,927 zł., jest o 1,595,950 zł. niżej zaprelimitowany.

Preliminarz ministerstwa spraw wewnętrznych wykazuje żądanie o 626,584 zł. mniejsze.

W preliminarzu ministerstwa obrony krajowej żądanie jest o 472,008 zł. większe głównie z powodu ustanowienia kadr dla 82 batalionu obrony krajowej w Kotarze i trzech kompletnych kadr pułków jezdnych; dalej z powodu nowego ustanowienia, regulującego przeciętne trwanie ćwiczeń wojskowych wobec dwutygodniowych tylko ćwiczeń w r. 1883, a następnie z powodu zaprelimitowania pierwszej seryi wydatków na odzież, wyekwipowanie i uzbrojenie 82 batalionu obrony krajowej.

Większe potrzeby wykazuje dalej etat ministerstwa obrony krajowej przy żandarmerji, która z powodu powiększenia liczby żołnierzy, wskazanego nieodzownym interesem bezpieczeństwa publicznego, kosztować będzie o 128,140 zł. więcej niż w r. 1883.

Wydatki zarządu oświaty wykazują nieznaczne podwyższenie, które po części przypisać należy zmienionemu sposobowi budżetowania tego rozdziału.

Znacznego podwyższenia doznały potrzeby oświaty, które ogółem są o 487,917 zł. większe niż te, które prelimitowano na rok 1883; a jeżeli uwzględnimy i tę okoliczność, że potrzeby akademii sztuk pięknych oraz kilka drobniejszych pozycji przeniesionych zostało na etat zarządu centralnego, pod wydatki na cele sztuki, natenczas cyfra ogólnych potrzeb oświaty okaże się nawet o 668,229 zł. wyższą. Z efektywnego tego zwiększonego żądania przypada 221,238 zł. na akademie, z których szczególnie wszechnicia wiedeńska i akademie techniczne w Graeu partycypują w znacznej mierze w owych zwiększonych wymaganiach.

Dla szkół średnich wynosi zwiększone wymaganie 114,727 zł.

Na szkoły dla przemysłowego kształcenia młodzieży prelimitowano o 209,688 zł. więcej niż w r. 1883. Zwiększony ten wydatek jest następstwem ciągłego i szybkiego rozwoju szkolnictwa przemysłowego, którego doniosłość dopiero od niedawnego stosunkowo czasu należy jest ocenianą i które dopiero w ostatnim czasie otrzymało jednolite kierownictwo i organizację.

W pozycjach szkół ludowych zwiększone potrzeby wynoszą 105,615 zł. Ogółem wymagania ministerstwa wznają i oświaty podwyższone są o 754,396 zł.

Co się tyczy budżetu ministerstwa skarbu, który w ogóle wykazuje zmniejszenie wydatków o 334,898 zł. należy nadmienić, iż zwiększone wydatki w kierunku produkcji tytoniu o 1,730,700 zł. stoją w związku ze stopniowym powiększeniem się konsumpcji tytoniu, które to powiększenie przyczyniło się także do podniesienia dochodów. Skutkiem tego okazała się potrzeba większego zakupu surowych materiałów, a zarazem spowodowane zostało podniesienie się kosztów wyrobu, niemniej zwiększyły się wydatki na przewóz produkowanego materiału.

Budżet ministerstwa handlu podniósł się o sumę 10,257,697 zł., którą zwiększył spowodowała zdwojona działalność przy budowie kolei żelaznych, dalej znacznie zwiększone wydatki na poczty i telegrafy, tudzież na zarządy kolejowe. Na potrzeby budowy kolei żelaznych prelimitowano o 6,620,000 zł. więcej niż roku zeszłego, gdyż na budowę odnog galicyjskiej kolei transwersal-

nej, na którą w r. 1883 zezwolono tylko dwa miliony, w uwzględnieniu tej okoliczności, że w roku przyszłym linie te mają być wykonane wydało się potrzebnym prelimitować 8,100,000 zł., gdyż dalej potrzeby na budowę galicyjskiej kolei transwersalnej w r. 1884 prelimitowano o 2,600,000 zł. więcej niż w r. 1883. Wszystko to przyczyniło się do zwiększonych wydatków, które na razie znajdują tylko w tem kompensacie, iż potrzeby na kolej arulańską prelimitowano o dwa miliony mniej.

Preliminarz poczt i telegrafów doznał zupełnego przekształcenia, gdyż rozpoczęte przed kilkoma laty, a od 1 stycznia r. 1884 przeprowadzone skombinowanie tych obydwóch zakładów państwowych, zostało uwzględnione w przedłożonym budżecie. Pomimo tej nowej organizacji, przedsięwziętej po większej części przez wzgląd na oszczędność, budżet tych zakładów w porównaniu z r. 1883 jest większym o 1,182,500 zł., a główną tego przyczyną jest ciągły wzrost obrotu pocztowego i wynikająca ztąd potrzeba powiększenia personalu, tudzież rozszerzenia obrotu.

W obydwóch tytułach potrzeb obejmujących zarząd kolejowy, okazuje się znacznie zwiększony wydatek w sumie o 1,403,127 zł. który uzasadniony jest częścią objęciem pod zarząd państwa kolei dalmatyńskiej i rakonicko-prowińskijskiej, częścią stosunkami obrotowymi, których pomyślniejszy przebieg przedewszystkiem przy kolei cesarzowej Elżbiety i niektórych pod zarządem dyrekcji ruchu kolei państwowych znajdujących się linii pociąga za sobą nietylko podwyższenie zwyczajnych wydatków, lecz wymaga większego zakupu dla uzupełnienia i powiększenia parku przewozowego.

Przedewszystkiem okazała się potrzeba znaczniejszych wydatków przy kolejach galicyjskich a to ze względu na projektowane wykończenie galicyjskiej kolei transwersalnej wskutek czego linie tych kolei które mają być z sobą połączone wymagają uzupełnienia. Dalej do zwiększenia wydatków przyczyniła się także potrzeba prelimitowania kwoty na uruchomienie kolei arulańskiej.

W preliminarzu ministerstwa handlu przewidziano dalej zwiększone wydatki, które jednak nie zaważą zbytnio w rozrachodach na inspektorów przemysłowych, na uregulowanie Narenty, które według kosztorysu wymagać będzie o 50,000 zł. więcej niż w r. 1883, na urząd pocztowych kas oszczędności 191,000 zł., spowodowanych dalszym rozwojem tej instytucji na zakłady w Bregency 700,000 zł. Wreszcie okazuje się potrzeba zwiększonych wydatków przy udziale w uzyskaniu kapitałów na budowę kolei prywatnych, a zwłaszcza odpadnie w tym artykule kwota na kolej, która ma przeciąć dolinę kremską, natomiast musiano wstawić 350,000 zł. na linię Czerniowce-Nowosiela. Mniejsze potrzeby o 285,647 zł. w budżecie ministerstwa rolnictwa są tem uzasadnione, że odpada tutaj większa część tych kwot, które wstawione zostały do preliminarza z roku 1883, z powodu wypałów elementarnych w ubiegłym roku, jako sumy na różne regulacje rzek i rekonstrukcje, a które wynosiły ogółem 1,857,000 zł. Ponieważ obecnie żądana jest tylko druga rata kwoty zezwolonej paragrafem 3 ustawy z 13 marca b. r. na uregulowanie rzek tyrolskich w sumie 1,133,320 zł., okazuje się przeto na korzyść budżetu przyszłorocznego różnica w sumie 723,680 zł. Pominąwszy ten zmniejszony wydatek, spowodowany wyjątkowymi stosunkami bieżącego roku, okaże się, że budżet ministerstwa rolnictwa wynosi o 438,033 zł. więcej. Zwyżka ta przypada głównie na zarząd lasów i domen, tudzież na górnictwo.

W zarządzie lasów i domen państwowych potrzeby nadzwyczajne, które jednak w przeważnej części są przeznaczane na nowe urządzenia natury produktywnej, wzrosły w porównaniu z rokiem poprzednim znacznie; wyższe wydatki w górnictwie okazują się na rok 1884 wobec rozszerzonego zakresu produkcji w niektórych gałęziach górnictwa usprawiedliwionemi.

Etat pensyj, który w ciągu lat wielu, bądź to w skutek ustawy z 15 kwietnia 1873 w pensjach dla urzędników i z wynikłego ztąd pomyślniejszego wymiaru pensyj podwyższony został, bądź też w skutek przyrostu należyłości emerytalnych rozlicznych kategorii służby państwowej, której prawo emerytury dopiero w ostatnich latach przyznaniem zostało, i okazuje dążność ku wzrastaniu, przedstawia się i w przedłożonym preliminarzu wyższym o sumę 429,300 zł., gdyż wyżej wzmiankowane okoliczności i teraz jeszcze wpływ wywierają. Subwencje dla instytucji komunikacyjnych przedstawiają wyższe wymogi o 54,710 zł., gdyż na podstawie ogłoszonych w ostatnich czasach rezultatów ruchu, z jednej strony przy wielu kolejach zaliczki gwarancyjne znacznie wyższe przyjęte zostały, a mianowicie dla kolei Arcyksięcia Rudolfa o 652,000 zł. a dla galicyjskiej kolei Karola-Ludwika o 142,000 zł., gdy natomiast, z wyjątkiem niektórych niedecydujących kwot prelimito-

wanych, szczególnie zaliczki gwarancyjne dla kolei Lwowsko-Czerniowieckiej o 418,000 zł. a dla cesarskiej Franciszka-Józefa kolei o 309,900 zł. niższe zaproponowane zostały. Wyższe potrzeby na dług państwowy w sumie 1,154,440 zł. przedstawiają się po większej części w wymogach procentowych z operacji kredytowych roku 1883.

B. Pokrycie.

W przedstawieniu pojedynczych pozycji, które stanowią pokrycie na rok 1884, oświadcza minister skarbu, iż rząd wystrzegł się skrupulatnie wszelkiego optymizmu w odmalowaniu sytuacji, starał się raczej, biorąc za podstawę istniejące fakta i doświadczenie uzyskane z lat poprzednich, szczególnie zaś w pierwszych dziewięciu miesiącach r. bież., określić w sposób o ile możności przedmiotowy i trzeźwy szczegółowe tytuły dochodów na rok 1884, jako wedle ludzkich przewidywań usprawiedliwione. Z pozycji przytoczonych w rubryce dochodów, będzie mógł każdy powziąć wyobrażenie o ogólnem położeniu gospodarstwa państwowego i pod koniec roku doznać raczej miłych niespodzianek, niż smutnych rozczarowań.

Ogólna suma dochodów na rok 1884 prelimitowana jest na 472,364,577 zł., przedstawia się zatem w przeciwstawieniu do prelimitowanego na rok bieżący pokrycia w sumie 464,235,371, o 8,129,206 zł. wyższą. (Przy niniejszem przytaczamy także tylko najważniejsze szczegóły z tej części exposé pana ministra skarbu). Pokrycie ministerstwa finansów jest wogóle o 7,697,676 zł. więcej prelimitowane, co się opiera na następujących, przeważnie znanych dotychczas faktycznych rezultatach peryodów obrotu z zapisanych podwyżek:

Bezpośrednie podatki podane są o 2,152,000 więcej, z której to sumy 645,000 na podatek gruntowy i 830,000 na podatek dochodowy przypada, oprócz tego przedstawiają się podatki domowe o 325,000, a 5 pr. podatek od dochodu domowo-czynszowego budynków wolnych od podatku o 67,000 zł., podatki zaś zarobkowe o 345,000 więcej prelimitowane, gdy natomiast prowizje zwłoki od zaległości podatkowych zostały o 60,000 zł. obniżone.

Dochody celne przedstawiają się w skutek przewidywanych wyższych poborów ceł od kawy, olejów skalnych i innych artykułów o 2,829,878 zł. więcej prelimitowane. Znaczną dalej podwyżkę wykazują dochody podatku konsumcyjnego, które szczególnie przez podwyższenie zaznaczonego tu dochodu brutto z podatku od cukru o 603,000, następnie dochodu z podatków od piwa o 300,000, po części także w skutek pomyślniejszego przewidzianego dochodu podatku od mięsa i bydła rzeźnego i rubryki: „Podatek konsumcyjny od innych artykułów spożywczych“ w całości o 1,097,400 zł. więcej prelimitowano. Dalej przedstawiają się dochody z monopolów soli o 290,500 zł., tytoniu o 2,010,000 z dochodów stemplowych o 200,000, a następnie pobory od handlu spirytualiami o 200,600 zł. wyższe, w przypuszczeniu, opartem na faktycznych wynikach odnośnych, w ostatnich kilku latach.

Ministerstwo handlu wykazuje o 1,315,352 zł. wyższe pokrycie, chociaż z jednej strony odpada prelimitowana przez kraj w r. 1883 subwencja krajowa dla galicyjskiej kolei transwersalnej w sumie 1,100,000, a dochody służby sanitarnej w portach w skutek uregulowania przez ustawę z dnia 10 czerwca 1883 r. poborów portowych wykazują zniżkę w kwocie 112,800 zł., z drugiej jednak strony przedstawiają się pobory z poczt i telegrafów o 1,245,000 a dochody rubryki kolei państwowych, z ruchu kolejowego, zostającego pod administracją dyrekcji państwowej o 1,163,152 zł. więcej prelimitowane, co się opiera na dotychczasowych rezultatach obrotu wymienionych instytucji ruchu i na tej podstawie oczekiwanego dalszego rozwoju obrotowego.

Przy urządach kas pocztowych można by na podstawie dat z dotychczasowej czynności przewidywać wyższy dochód o 120,000 zł. w. a.

Minister skarbu przypomina następnie, że niedobór 38,754,813 zł. na rok 1884 będzie do pokrycia i oświadcza, że pokrycie tej sumy obmyślane zostanie specjalną ustawą.

Rezultaty kasowe bezpośrednich podatków, tudzież pośrednich podatków, w pierwszych 9 miesiącach 1883 roku (pominąwszy podatek od cukru, który jest skontynensowany, tudzież cła, które należą do wspólnego budżetu), są o 6,557,032 zł. korzystniejsze od rezultatów w pierwszych 9 miesiącach 1882 roku. Z tej kwoty przypada suma 2,910,767 zł. na podatki bezpośrednie, a 3,646,265 zł. na podatki pośrednie. W tej ostatniej sumie mieści się jednak kwota, około 3 milionów zł., która wpłynęła w roku 1883 od kolei Cesarzowej Elżbiety, za sól, kupioną na kredyt w roku 1882. Ale jeżeli pominiemy nawet tę kwotę

te, to okazało się, że pośrednie podatki przyniosły około 646.000 złr. więcej, a rezultat ten zawdzięczamy okoliczności, iż uzyskano wyższych dochodów ze sprzedaży tytoniu o 1.831.000 złr.; ze sprzedaży soli (pominąwszy zwrot kwoty 3 milionów od kolei Cesarzowej Elżbiety) o 578.000 złr.; z podatku od piwa o 231.000 zł. i podatku konsumcyjnego od oleju skalnego, 355.000 zł. Natomiast mamy ubytek przy sprzedaży stempli, przy opłacie należytości od interesów prawnych i ze stawek loteryjnych, który to ubytek wynosi razem kwotę 2.238.000 złr. Cła w granicach austriacko-węgierskiego obszaru cłowego, z doliczeniem azja od cel opłacanych w złocie, przyniosły więcej o 5.862.752 złr., niż w tym samym okresie roku zeszłego, a z tej kwoty przypada na tę połowę Monarchii kwota 4.021.848 złr. Określone powyżej korzystniejsze rezultaty przy podatkach bezpośrednich i pośrednich, tudzież wykazane w tej chwili większe dochody z cel, sprawiły, że uzyskanym wyższym dochodem można było spłacić zapadłe w ciągu roku kapitały ogólnego długu państwowego, dla zwrotu których, w myśl artykułu V ustawy skarbowej z 16 kwietnia 1883, wygotowano obligacje ogólnej renty papierowej w kwocie blisko 15 milionów zł. i obligacje renty srebrnej w kwocie około 600.000 złr., przezem nadmienić wypada, że powyższe kwoty rentowe leżą jeszcze w kasach państwowych do dyspozycji.

Jeżeli nie zajdą okoliczności nadzwyczajne, to zaiste nie bez podstawy jest przypuszczenie, że, jeżeli nie cała, to przynajmniej znaczną część kwoty uzyskanej ze sprzedaży amortyzacyjnej renty, z r. 1883, da się zużytkować na pokrycie niedoboru z r. 1884, skutkiem czego przyszłoroczny niedobór dozna stosownego obniżenia.

Pan minister rozbiiera w końcu jeszcze raz stosunek zachodzący między dochodami a rozchodami budżetu na r. 1884, i zapewnia ponownie, że zarządzono jak największą oszczędność i postanowiono zarazem, ażeby wszelkie wydatki, które nie są niezbędnie potrzebne, zostały odłożone na czas późniejszy. Zaznacza dalej pan minister, że widoczną jest rzeczą, jako finanse państwa dają statecznie, chociaż powolnie, ale tem pewniej, ku polepszeniu. Skoro jednak, jak już wspomniano, państwo musi się liczyć ze wzmagającymi się żądaniami, stawianymi do administracji, przeto stanowczo uprzykrza sobie budżetu jest bezwarunkowo zawisłym od pomnożenia dochodów, i w tym duchu wzywa pan minister Izbę, ażeby przyjęła przedłożenia finansowe. Jest to zadanie wprawdzie mozolne, ale patriotyczne, a przy spełnieniu tego zadania liczy Rząd na gorące poparcie i ofiarność parlamentu.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Kardynał ks. Hohenlohe)

W sprawie kardynała Hohenlohe pisze rzymski korespondent do *Germanii* pod 27 listopada: „Kiedy przed niedawnym czasem kongregacja dla nadzwyczajnych spraw kościelnych obradowała nad kwestją przedłożoną jej przez Ojca św. a dotyczącą kwestyi dymisji kardynała Hohenlohe z biskupstwa w Albano, wystąpił jeden z najmłodszych kardynałów przeciw żądaniu kardynała H. i wniósł żeby nie odstępowano od odwiecznej tradycji Stolicy świętej. Tenże Kardynał przekonał kongregację, która też wniosek Hohenlohego jednogłośnie odrzuciła. Niedawno temu pokładano w Berlinie nie małe nadzieje w tym samym dostojniku Kościoła, spodziewając się, że użyje całego wpływu swego, by Stolicę św. nakłonić do przyjęcia warunków, stawianych ze strony gabinetu berlińskiego. Pewien dyplomata pruski (katolik) objawił nawet księdzu Kardynałowi życzenia rządu pruskiego w tej materii; lecz odebrał ku niemałemu zdumieniu własnemu, odpowiedź stanowczo odmowną. — Kardynał Hohenlohe uzalał się w liście wystosowanym do wysoko postawionej osoby, że prasa katolicka w Niemczech surowo skrytykowała jego zachowanie się w Monachium, a włoskie dzienniki katolickie nie miały słowa na jego obronę. Dziwne zaiste wymagania księdza kardynała, żeby organa urzędowe Watykanu pochwały publicznie wizytę Jego Emiencji u ambasadora włoskiego i serdeczne jego pozycie z Doellingerem. Dnia 18 b. m. pisałem, że kardynał Hohenlohe wróci prawdopodobnie do Rzymu jeszcze w grudniu. Tymczasem pokazuje się z listu jego prywatnego do Rzymu wysłanego, że zamierza koniecznie całe cztery miesiące w Niemczech pozostać.“

(Z Serbii).

Z Belgradu piszą do *Nordd. Allg. Ztg.*: Następnym energicznym postępowaniem ministerstwa jest zupełna pacyfikacja okręgów, które były przez czas jakiś widownią po-

wstania. Ze wszystkich też stron kraju przybywają deputacje, które składają królowi adresu wiernopoddane i dziękują gabinetowi Christicza za szybkie przywrócenie zagrożonego porządku publicznego. Rząd w okręgach, które okazały się przystępnymi podszepcom agitatorów, zastosuje środki poręczające trwałe utrzymanie spokoju. Z przewódcami i organizatorami ruchu rząd będzie postępował z całą surowością, natomiast okaże się względnym i łagodnym dla uwiedzionych i mniej winnych.

Sąd doraźny w Zajczarze rozwija sprężystą działalność. Kilkunastu przewodców, schwytych z bronią w rękę, skazał na karę śmierci. Na sześciu wykonano już wyrok. Aresztowani w Belgradzie przewódcy i członkowie komitetu radykalnego zostali przewiezieni okrętem do Smederowa, a zład kolejną do Parotczyna, następnie wozami pod silną eskortą do Zajczaru. Wyrok, który zostanie wydany na belgradzkich radykalnych przewodców ma być przed wykonaniem przedłożony ministerstwu do zatwierdzenia.

Minister skarbu Spasic, pomimo burzliwych czasów, pracuje nieprzerwanie nad ekonomicznymi reformami, przedewszystkiem nad organizacją banku narodowego.

Dziennik urzędowy ogłasza sprawozdanie o postępie budowy kolei żelaznych, z którego się pokazuje, że budowy te przeprowadzono już aż po Aleksinac. Ogółem na polu zakładania kolei żelaznych działano wiele w Serbii w czasach ostatnich.

Utrzymują na pewno, że głośny eks-minister Risticz zamierza cofnąć się zupełnie od kierownictwa partii narodowo-liberalnej, a to na żądanie samego stronnictwa, które niezadowolone jest z dotychczasowej działalności swojego przewodcy.

KRONIKA

— **Najj. Pan** raczył najmilościwiej udzielić ze swej prywatnej szkatuły gminie Stebnik, w powiecie drohobyckim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **C. k. Ministerium handlu** restryktem z dnia 13 listopada 1883 do l. 41.195 pozwoliło na urządzenie c. k. stacji telegrafu w Czarnobach, koło Gródka, która z tamtejszym c. k. urzędem pocztowym połączoną zostanie.

— **Magistrat** król. stoł. miasta Lwowa podaje do powszechnej wiadomości, że budżety funduszu gminy i funduszu pod jej zarządem zostających, zestawione na rok 1884, złożone są, stosownie do postanowienia §. 80 statutu dla miasta Lwowa, w biurze I magistratu (ratusz II piętro) od dnia 1 do włącznie 14 grudnia 1883 do przejrzania przez pp. członków gminy.

— **Ubozna stacja telegrafu** w Narolu została dnia 27 listopada b. r. czasowo zamkniętą.

— **Uzupełniający wybór** jednego członka Rady powiatowej w Horode: ce z grupy większych posiadłości rozpisany został na dzień 3 stycznia 1884 roku. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowym o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **„Lutnia“**, lwowski towarzystwo śpiewackie, jak w swoim czasie donieśliśmy, wydaje zbiór kwartetów męskich, polskich i ruskich. W celu uzyskania funduszu na powiększenie materyałów dotąd zebranych odjeżdża w dniu 8 grudnia część towarzystwa śpiewackiego do Tarnopola na koncert. Program tego koncertu jest następujący: Mendelsohna trio (skrzypce, wiolonczela i fortepian); Wszelaczyńskiego (pieśni, solo tenorowe); Zelenyńskiego „Nasza Hanka“ i Engelsberga „Samotnik“ (chór); Vieuxtemps Fantasia-caprice (solo skrzypcowe); Deklamacja; Werbiekij „Wse utychło“ i Kücken „Schlafsüsse Lieben“ (chór); Chopin nocturna (solo skrzypcowe); Engelsberg „Niestaj“ i Bethowan „Jubilat“ (chór). Zarząd poczynił także starania, aby koncert (z małą zmianą programu) mógł być wykonany w niedzielę 9 grudnia w Złoczowie.

— **W kasynie miejskiem** odbędzie się we czwartek, dnia 6 b. m., wieczór deklamacyjno-improwizatorski (po niemiecku) profesora Rudolfa Ernesta Neubauera, z którego połowa dochodu przeznaczona na pomnik króla Jana III Sobieskiego. Początek o godzinie 8 wieczór, bliższe szczegóły doniosła afisz.

— **Bal prawników.** Dowiadujemy się, że zawiązał się komitet, celem urządzenia „balu prawników“. Bal ten, stanowiący koronę karnawału, nabył niejako prawo obywatelstwa u naszej publiczności. Przewodnictwem racyli objął jak w poprzednich latach pp. Herman Loebel, wiceprezydent Namiestnictwa, dr. Jan Czaykowski, adwokat krajowy, Karol Lidl, wiceprezydent sądu, i dr. Marcell Madeyski, adwokat krajowy. Listę komitetowych podamy później.

— **Samobójstwo.** Tej nocy dopuścił się samobójstwa, przez powieszenie się w Kaiserwaldzie, 28 letni, czeladnik stolarski, Jan Mazurkiewicz, oddwóh miesięcy żonaty. Powo-

dem samobójstwa miała być zazdrość. Zwłoki samobójcy złożono w trupiarni szpitala powszechnego.

— **W Podhajcach** odbył się w ostatnich dniach ubiegłego miesiąca wieczorek na cześć Mickiewicza, który powiódł się najzupełniej. Urządzeniem uroczystości zajmowali się głównie prezes i sekretarz miejscowego kasyna oraz niektórzy jego członkowie. Pan P. K. w treściwym zagajeniu pięknie scharakteryzował wybitniejsze postacie z „Pana Tadeusza“. Panna M. B. odegrała z rzeczywistym talentem kilka utworów na fortepian. Panna E. C. z wrodzonym jej wdziękiem i prostotą wydeklamowała „Świteziankę“ a pan Stern .. ustęp o cymbałach Jankla wygłosił z szczerem i szlachetnym zapałem. Śpiew pani z H. K. Dz. zachwycał wszystkich. Słowem wrażenia, doznane na wieczorku, długo pozostaną w pamięci Podhajczan, którzy tak przeżyciem talentem trudności przy organizowaniu uroczystości jak licznem zebraniem się, przekonali, jak szczerze i serdecznie odczuć umieją wielkiego poetę.

— **Poszukiwany** jest Erazm Anyszewski, zecer, 21 lat liczący, który, skutkiem domowych niesnasek, wydalik się z domu dnia 1 b. m. i dotąd nie powrócił.

— **Policya wysłedziła i aresztowała** Stanisława Knapika, który uciekł przed dwoma tygodniami ze szpitala powszechnego, spuściwszy się po przejściu przez I piętra i popełniwszy kradzież na szkodę dozorczy chorych. Obecnie zeznał aresztowany, że jest zbiegiem wojskowym, 3 pułku ułanów, że zbiegł we wrześniu bieżącego roku z Łańcuta, i że się nazywa Michał Ziemiak.

— **Aresztowano** Ferdynanda Janickiego, nader niebezpiecznego złodzieja, który się włamywał do zamkniętych pomieszczeń. Patrol policyjny przytrzymał go tej nocy o godzinie 4 w podwórzu hotelu „pod gwiazdą“, przy ulicy Rzezińskiej. Później okazało się, że tamże popełnioną została tej nocy kradzież, przez wyłamanie okna od parterowego pokoju, w którym nocujący trzej panowie, mimo loskoitu, dopiero w skutek zięgnięcia przebudzili się i stwierdzili, że zabrano im wszystkie ich rzeczy. Widocznie przytrzymał go wspólnik, który się z łupem przed nim już wyniósł.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono pani M. S., z kieszeni, książkę do modlenia, w bronzowej skórkowej oprawie z żółtą klamerką; Iwanowi Seniuk, handlarzowi, skradziono korca orzechów z workiem z placu Krakowskiego; Beti Nagel, przekupce, fasolę z workiem wartości 10 zł.; panu J. R., z wystawy sklepowej, pod l. 5 ulica Krakowska, parę kaloszów; panu P., z wystawy sklepowej, pod l. 13 ulica Krakowska, czarną chustkę; panu Hermanowi Schnautzer, piekarzowi, pod l. 2 ulica Objazd, przez włamanie się oknem, suknie męskie i damskie, srebrny zegarek, i 13 zł. gotówki; Herszowi Ehrlich, pod l. 19 ulica Sobieskiego, z magazynu sklepowego, nowy granatowy paltot w skórce prąki i migdałowego koloru surdut wartości 40 zł.; pani A. H., z ganku, pod l. 18 ulica Kościuszkowa, kobierzec 8 łokci długi, wartości 3 zł.; Janowi Diduch, stróżowi, pod l. 9 ulica Starotandetna, z zamkniętego mieszkania kożuch barani i taką czapkę, wartości 16 zł.; Karolowi S., majstrowi szewskiemu, parę nowych bucików, o którą to kradzież poszukiwany jest tegoż zbiegły terminator, Antoni Wlazł; p. Teodorowi Polniakowi, skradziono z kieszeni portmonekę z kwotą 25 zł., w cerkwi Wołoskiej; Nesze Ascher, pod l. 19 ulica Krakowska, z mieszkania, pierzynie i poduszkę wartości 15 zł.; panu A. K., srebrny zegarek z takim łańcuszkiem, gdy w nieprzytomnym stanie dostał się do zamkniętego podwórza, pod l. 11 ulica Smerekowa; panu Wojciechowi Jaksie, zegarmistrzowi w Kątach, w nocy na 6 z. m., 12 sztuk srebrnych i 1 złoty zegarek; wreszcie panu Bogumiłowi Bzowskiemu, w Droginie, w nocy na 11 z. m., 2 srebrne lichtarze, wartości 120 zł. i dwa kandelabry z chińskiego srebra, wartości 30 zł.

— **Pani Jokał**, żona znanego pisarza węgierskiego, niegdyś pierwsza artystka tragiczna sceny węgierskiej, obchodziła w tych dniach pięćdziesiąt rocznicę pierwszego wystąpienia swego na scenie i odznaczona została przy tej sposobności złotym medalem zasługi z koroną.

— **Pojedynek** odbył się w tych dniach pomiędzy deputowanymi francuskimi p. Geruille-Réache i p. de Feissal. Ten ostatni został ciężko ranny.

— **Brak wody** coraz bardziej daje się uczuwać Wiedniowi. Z powodu kilkudniowych przymrozków zmniejszył się znnowu znacznie dopływ tejże ze źródeł w wielkim wodociągu. Zarząd miasta przedsięwzięć musi energiczne środki celem zaradzenia złemu.

— **Straszna zbrodnia** spełniona została w zeszłym tygodniu w miejscowości Laconia, w hrabstwie Newhampshire. Niejaki Tomasz Samon, zamordował kobietę, nazwiskiem Ford, u której mieszkał, zwłoki zapakował do skrzyni i odwiózł o milę do domu swojego znajomego Ruddy, u którego zamieszkał. Pierwszej zaraz nocy Samon zamordował także Ruddy'ego i jego dziecko, a panią Ruddy pokaleczył się kiera tak, że nie dawała już znaku życia. Na-

stępnie polał dom naftą i zapalił, lecz pani Ruddy tymczasem odzyskała przytomność i, wyskoczywszy oknem na podwórze, zaalarmowała sąsiadów, którzy ogień stłumili i znaleźli trupy świeżo pomordowanych, oraz zwłoki w skrzyni. Następnego dnia policya wysłedziła i aresztowała Samona.

— **Wielką sensację** budząca rozprawa główna rozpoczęła się w tych dniach przed sądem przysięgłych w Paryżu. Oskarżonym jest niejaki Karol Bonaventura du Breil, wydający się samozwańczym sposobem za markiza de Raysa, który w trzyleciu 1878 do 1881 około tysiąca osób nakłonił do wychodźstwa do Port Breton, obiecując im tam świetny zarobek, grunta i t. d., a w istocie wydając nieszczęśliwych na łup głodu i ostatniej nędzy. Faktem jest, przez sąd stwierdzonym, że z tysiąca ofiar samozwańczego markiza, tylko 70 powróciło w największym niedostatku do Europy, reszta 930 zaś uległa na wychodźstwie chorobom i głodowi, albo też wpadła w ręce dzikich krajowców, którzy pożarli nieszczęśliwych, a tylko niedobitki zastępu, wywabionego przez de Raysa o 4.000 mil od ojczyzny, tułają się jeszcze po angielskich koloniach. Los zrzucił, iż właśnie w dzień otwarcia rozprawy w tym sensacyjnym procesie ukazała się książka niejakiego dr. Bandouin, opisująca przygody i ciężką siedolę ofiar de Raysa, a napisana na podstawie opowiadań tych, którym się powiodło powrócić do ojczyzny. Jest to, jakby straszne świadectwo 930 ofiar przeciw oskarżonemu, podniesione w chwili, kiedy sprawiedliwość orzec ma o jego winie. Wraz z de Raysem zasiada na ławie oskarżonych siedmiu jego współułków, a pomiędzy nimi dwóch notaryuszy, jeden inżynier cywilny, jeden agent emigracyjny i kapitan okrętu, którym biednych owych ludzi wywożono do Port Breton. Zachowanie się de Raysa wobec sądu jest zresztą równie afektowane, jak bezcelne. Zaręcza on, że rozmaite „państwa zagraniczne“ pokładały w działalności jego bezwzględne zaufanie, a tylko delikatność nie chce tych państw wymienić! Wszyscy zaś współoskarżeni zwalają całą winę na de Raysa, nazywając go prostym oszustem. Rozprawa potrwa zapewne dni kilka.

KRONIKA SĄDOWA

(Srogi odwet).

(L.) W piękną noc sierpniową, dwaj parobcy ze wsi Wróblaczyna, w powiecie Niemirowski, wypędzili na „Jeziorko“, pastwisko o pół mili od wsi oddalone, konie na paszę. Jan Ozimek, 19-letni parobczak, i towarzyszy jego Dańko Hryńczyszyn, żyli w braterskiej zgodzie i przyjaźni; a założywszy pęta koniom, ułożyli się do snu, pod krzakiem jałowca. „Gdy księżyc w pełni, stanął na południu“, turkot wozów, jadących po gościńcu prowadzący z Rawy ku Parypsowu, obudził ze snu Dańka. Dwaj jacyś chłopcy stali koło jego pasącego się konia i jeden mówił do drugiego: „Ot jakaś konina; siadajmy na nią i jedźmy“; ale po lepszym namyśle, zaniechali tej przejażdżki, i poszli dalej piechotą. Ale Dańko rozglądając się jeszcze po „Jeziorku“ wspaniale oblanem blaskiem księżycy i spozstrzegł, że nie ma na pastwisku pary koni należących do jego śpiącego towarzysza, Jaska; chciał tedy obudzić ze snu swego przyjaciela, ale o zgrozo! Jasiak leżał na wznak; ręce miał ułożone na piersiach, jakby do modlitwy a z prawej strony szyi miał głęboką ranę, z której obficie spływała krew... Ciało Jaska było jeszcze ciepłe, ale życie uleciało zeń na zawsze.

„Rozum stanął“ Dańkowi; we wsi powiedzą oczywiście, że to on zamordował Jaska; wszakże spał tuż obok niego; głowy ich stykały się we śnie z sobą, a krew Jaska spływała pod niego (Dańka). Czy znajdzie się kto na świecie, ktoby uwierzył, że mordercą Jaska nie jest Dańko? Wszakże koło śpiących towarzyszy nie było nikogo, a przynajmniej Dańko ani widział nikogo, ani też słyszał żadnego szmeru; nie słyszał ciecica, zadanego widocznie siekiarą. I któż uwierzy mu, że miał sen tak twarzą, iż nie słyszał gwałtownego uderzenia, zadanego jego druhowi, leżącemu od niego w odległości kilku cali? A mówią ludzie, że za takie „zarabianie człowieka“ czeka sprawcę stryczek.

Z „ciężką zgryzotą“ dosiadł Dańko swego konia i popędził do wsi, wprost do ojca Jaska. Stary Ozimek, pokiwał głową; żał mu syna, ale kto to mógł go „tak sprawić“?

Swiatało już, gdy cała niemal wieś wyruszyła na „Jeziorko“; wszyscy widzieli Jaska, leżącego w kałuży własnej krwi, a „nie wiedzieć kto go tak zaciął“.

Młodzież wróblaczynska zaczęła rozpamiętywać, kto mógł mieć „jankor“ do Jaska? Nikt inny tylko Michał Wasyliszyn, 22 letni parobczak; przy okazji bowiem sprzeczki między Dańkiem Boraiką a Michałem Wasyliszynem, uderzył Jaska Ozimek,

Michasia dwa razy po twarzy, tak, iż go „krew oblała“ a potem uderzył go jeszcze palicą dwa razy po plecach, a działa się to na dwa dni przed zamordowaniem Jaśka; Wówczas rzekł Michaś do Jaśka: „Bij, bij, już ja ciebie sprawię...“

Przybyła komisya, przybył także żandarzm do wsi. Wójt Paweł Jakimiec, człek roztropny, poszedł do Andrucha Wasyliszyna, ojca Michasia, i dowiedział się, że Michaś spał całą noc przy koniach, pasących się w ogrodzie we wsi. Zawołano Michasia, który nie zdradzał żadnego pomieszczenia ani niepokoju, nawet na widok żandarma. Wójt zażądał od starego Andrucha wozu i koni, ażeby pana żandarma zawiesić na Jeziorko. Michaś wsiadł na wóz i popędził konie; podczas jazdy rzekł wójt do żandarma: „Ot dobrzeby było, gdyby się morderca przyznał; byłoby mu na sercu lżej i mniejsza kara“, a Michaś, słysząc te słowa, zbladł, „podniósł lewą nogę, i bez żadnej racji, „wymachiwał“ nią przez całą dalszą drogę...“

Przybywszy na Jeziorko, spostrzegł Jakimiec, że Michaś blednieje, to znowu czerwienieje; że stanął nad zwłokami Jaśka „jak skamieniały“, ale nie miał odwagi popatrzeć na nie. A Jaśko był dobrym chłopakiem, żył w zgodzie ze wszystkimi, a w przyjaźni nawet z Michasiem; z wyjątkiem dwóch policzków, otrzymanych przed dwoma dniami, nie doznał Michaś od Jaśka żadnej krzywdy.

Ale to „wymachiwanie“ lewą nogą podczas jazdy, to widoczne pomieszczenie Michasia przy zwłokach Jaśka, zniewoliły Jakimca do zrobienia uwagi żandarmowi, że morderca Jaśka jest pewnie Michaś.

Żandarm zapytał więc Michasia, co robił w nocy? a Michaś zapłakał gorąco i opowiedział co następuje: Wiedziałem, że Jaśko Ozimek wraz z Dańkiem Hryńczyszynem pasie konie na Jeziorku; mnie zaś polecili ojciec, ażebym strzegł konie w naszym ogrodzie. Potożyłem się więc spać w ogrodzie, ale ledwie zasnąłem, przysnił się mi nasz ekonom, Gotfryd, który kazał mi pójść na Jeziorko i tam zarzącać siekierą Jaśka za to, że przed dwoma dniami dał mi dwa policzki, aż mnie „krew oblała“. Wstałem więc, wziąłem siekierę, i nie wiedząc, co robię, zaszedłem na Jeziorko, oddalone o pół mili. Pod krzakiem jałowcowym spał Jaśko tuż obok Dańka; poznałem jednego i drugiego przy świetle księżycy; co zrobiłem — nie wiem — ale żał mi, że Jaśko nie żyje..

Epilog tego dramatu odegrał się w sobotę w tutejszym sądzie kryminalnym. Oskarżony o skrytobójcze morderstwo Michaś Wasyliszyn, płacząc bezustannie z żalu, iż wykonał zemstę tak krwawą, przyznaje się do czynu, zapewnia tylko, że nie miał zamiaru pozbawić Jaśka życia, chciał mu się tylko zrewanżować za dwa policzki, tak „aby mu krew pociekła z nosa“.

Przesłuchani świadkowie dali dobrą opinię o oskarżonym; był on trzeźwy i pracowity, ale słaba inteligencja jego i zupełny brak oświaty nie dozwoliły mu zastanowić się nad doniosłością i skutkami zamierzonego czynu.

Przysięgłym przedłożył trybunał dwa pytania: jedno w kierunku zbrodni skrytobójczego morderstwa, a drugie w kierunku zabójstwa. Na pierwsze pytanie odpowiedzieli przysięgli jednogłośnie *nie*, a na drugie jednogłośnie *tak*, i na tej podstawie sądził trybunał Michaśa Wasyliszyna na 3-letnie ciężkie więzienie i na zwrot szkody, którą stary Ozimek likwidował w ten sposób: Za syna, „który był dobrym robotnikiem“, 170 zł. a za wydatki na pogrzeb 30 zł., „bo dużo kosztowała wódka na stypę“.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Wiedeń, 1 grudnia.

(Korespondencja Gaz. Lwowskiej.)

Mamy pod ręką sprawozdanie z postępu robót około budowy kolei Podkarpackiej w miesiącu październiku, z którego przekonywamy się, że cośmy wypowiedzieli w ostatnim liście naszym o prawdopodobnym powetowaniu opóźnienia niektórych robót wskutek niesprzyjającej w wrześniu pogody, najzupełniej się zściło. Wyznajemy nawet, że ogromny postęp w robotach murarskich około nasypu niekoniecznie nas cieszy; miesiąc październik bowiem bądź co bądź nie wydaje się nam najstosowniejszym do największego forsowania jakiegokolwiek robót murarskich, szczególnie w klimacie galicyjskim, a właśnie w październiku dokonane roboty murarskie równają się połowie całej kubatury tych robót dokonanych od samej chwili rozpoczęcia budowy, chociaż przed październikiem idą miesiące czerwiec, lipiec, sierpień z najdłuższymi do roboty dniami i w najstosowniejszej dla murarstwa porze.

Na ogniwach z Żywca do Nowego Sącza, z Zagórza do Grybowa i z Stanisławowa do Husiatyna, czyli na głównej linii kolei Podkarpackiej pracowało w październiku co dzień w przecięciu 13.130 robotników, o 329 mniej niż w wrześniu; natomiast jednak na odnogach z Żywca do Zwardonia, z Oświęcimia do Podgórze i z Skawiny do Suchy było zatrudnionych 4480 robotników t. j. o 800 więcej, tak że na całej sieci postępowały roboty siłą 17.610 ludzi, czyli pomnożoną o 471 par rąk. Nasyp ziemny na linii głównej postąpił z 1,989.590 metrów kubicznych, gotowych w końcu września, do 2,327.940 metr. kub., a więc o 338,350 m. k., na odnogach zaś z 866,890 do 1,020.800 czyli o 153,910 m. k., razem tedy postęp w październiku wynosił 492.260 m. k., co znaczący, że nasyp doszedł do 3,348,740 m. k. O wspomnianym ogromnym postępie robót murarskich około nasypu świadczą liczby następujące: w końcu września roboty te na linii głównej wynosiły 72.270 metr. kub. w końcu października 106.900 postąpiły więc o 34.620 m. k., na odnogach zaś z 12.920 doszły do 20,390 m. k.; czyli posunęły się o 7.470 m. k., co na linii głównej i na odnogach razem czyni gotowe w końcu października robót murarskich 127.290 m. k. a oznacza postęp o 42.090 m. k., (49.4 proc. roboty gotowej do końca września).

Najdalej posunięte są roboty ziemne i murarskie około nasypu na ogniwie z Grybowa do Zagórza, gdzie ich razem wziętych jest gotowych 792.750 m. k., co wedle obrachunku dyrekcji budowniczej stanowi 65 proc. kubatury całego nasypu tegoż ogniw (wedle dat urzędowej publikacji: *Nachr. über Industrie etc.*, powinno by stanowić już 77 proc.) najmniej zaś z ogniw linii głównej posunięte jest pod względem tychże robót ogniw z Stanisławowa do Husiatyna, gdzie 522.750 gotowych metr. kubicznych stanowi 31 proc. całej kubatury (wedle rzeczonyj publikacji 42 proc.) Z odnog najdalej postąpił nasyp ziemny i murwany między Oświęcimiem a Zagórzem, przekroczywszy gotową masą swoją już połowę całej kubatury, najmniej zaś na odnodze z Żywca do Zwardonia, gdzie wyszedł nie wiele ponad dziesiątą część całości swej.

Stanowi nasypu odpowiada mniej więcej stan wszystkich innych budowli. Na ogniwie z Grybowa do Zagórza mosty pomniejszych, jakkolwiek dziewiąta ich część wcale jeszcze nie jest zaczęta, bardzo znacznie wyrosły z fundamentów, a blisko połowa jest zupełnie już wymurowana, większe zaś prawie wszystkie są na ukończeniu, tak że po większej części rozpoczęto wiązanie konstrukcji żelaznej. Pokładu było z końcem października gotowego 9.2 kilometra. Budynki nad torem postąpiły do blisko trzeciej części całej roboty. Podobnie przedstawia się postęp wszystkich tych budowli na odnodze z Oświęcimia do Podgórze. Na ogniwie z Żywca do Nowego-Sącza na trzech większych mostach rozpoczęto wiązanie konstrukcji żelaznej, pokład gotowy był 2.2 kilometra, budynki nad torem bardzo mało postąpiły. Między Stanisławowem a Husiatynem rozpoczęto kład szyny pod Chryplinem, gdzie kolei Podkarpacka łączy się z Lwowsko-Czerniowiecką, budynki nad torem również bardzo mało postąpiły, natomiast co do mostów, jakkolwiek połowa pomniejszych wcale jeszcze nie jest rozpoczęta, zapisać należy jako czyn rzadki wykończenie wspaniałego mostu na Dniestrze w czasie sześciu miesięcy, naturalnie tylko pod względem roboty murarskiej. O postępie budowli na dwu mniejszych odnogach niewarto jeszcze podawać szczegółów. (C. d. n.)

JÓZEF GLINKIEWICZ.

*- XI Posiedzenie lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej odbędzie się we wtorek 4 grudnia 1883 o godzinie 6 wieczór. Na porządku dziennym: 1. w sprawie procedury cywilnej, skrócenia postępowania egzekucyjnego w sprawach bagatelnych; 2. w sprawie ustalenia nomenklatury dla handlu towarami mięszanymi, kolonialnymi, materiałowymi i wiktuałami; 3. w sprawie porządku targowego w Lisku; 4. względem protokolowania firm handlowych; 5. względem opłaty stempowej od ksiąg kupieckich.

Wiedeń, 4go grudnia. (Telegram Gazety Lwowskiej.) Na wczorajszy targ była rzeźnego przypędzono ogółem 2.340 sztuk wołów, między temi galicyjskich 456, węgierskich 1.606, niemieckich 278. Spęd był o 438 sztuk mniejszy niż zeszłego tygodnia. Przebieg targu był ożywiony. Ceny polepszyły się przecięciowo o 1.50 do 2 zł. Wszystko szybko sprzedano. Płacono za woły galicyjskie opasowe po 56.50 do 62 zł., za towar przedni po 63 do 64 zł.; za woły węgierskie opasowe po 56 do 64 zł., towar przedni po 65 do

67 zł., za woły niemieckie po 58 do 66.50 zł.; krowy po 50 do 59 zł.; buhaje po 52 do 59 zł., za 100 kilo martwej wagi. Wołów z paszy wcale nie było.

OSTATNIA POCZTA

Z powodu zbierającej się dzisiaj Rady państwa, zgrupowali się przedwczoraj członkowie stronnictwa wiernokonstytucyjnego Izby panów na krótkie posiedzenie, na którym wybrano naprzód biuro. Wybór padł na dotychczasowych członków zarządu: p. Schmerlinga, ks. Frydryka Liechtensteina, ks. Schönburga i p. Hasnera; w miejsce zaś zmarłego br. Wrba, wybrano ks. Adolfa Auersperga. Zebranie dyskutowało następnie nad znajdującymi się na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia wyborami uzupełniającymi do różnych komisyj, przyzem podniesiono tę okoliczność, czy stronnictwo wiernokonstytucyjne Izby panów ze względu na to, że nie było w stanie na przeszłej sesji przeprowadzić swoich intencji, ma w ogóle brać udział w wyborach. Na razie nie powzięto żadnej uchwały i pozostawiono rzecz w zawieszaniu. Niemniej klub zjednoczonej lewicy odbył przedwczoraj posiedzenie, na którym podjęto pod obrady ogólne polityczne położenie. Nie powzięto żadnych uchwał, lecz tylko zastanawiano się nad niektórymi wypadkami zaszłymi w ostatnich czasach, a które zdaniem *Presse* mogą stać się punktem wyjścia dla akcji parlamentarnej lewicy. Klub miał się zebrać ponownie wczoraj wieczorem w celu podjęcia narad merytorycznych. Na wczoraj również były zapowiedziane narady klubów prawicy. Co się tyczy Koła polskiego, to, jak donoszą do *Presse*, nie zapowiedziano do przedwczoraj oficjalnie posiedzenia tego Koła. W każdym jednak razie jednym z pierwszych przedmiotów narad Koła polskiego będzie sprawa decentralizacji zarządu kolei żelaznych.

Z Berlina telegrafują do *Standarda*: Obiega pogłoska, że p. Waddington zawiadomił lorda Granville o zamiarze Francji zajęcia Baeninh i Sontay, w celu zadośćuczynienia honorowi francuskiemu. Francja nie myśli iść dalej i nie chce prowadzić wojny z Chinami. Skoro tylko Baeninh i Sontay ulegną, zaproponuje zawarcie zawieszenia broni i zażąda pośrednictwa angielskiego.

Z Francji dziś dochodzące wiadomości i dzienniki przedstawiają sytuację w świetle jeszcze niepewniejszem niż była dotychczas. W kołach politycznych i parlamentarnych zapytują niemal wszyscy przy każdej nowej wiadomości z Tonkinu: „Czy to prawda?, gdyż wszystkie doniesienia są sprzeczne i co przed godziną podawano jako fakta, po upływie tego czasu uważane jest za zmyślenie. P. Ferry, zapytywany ze wszystkich stron, nie może dać żadnych wyjaśnień, gdyż po dzień wczorajszy nie sprawdzono doniesienia, że Bakinh został opuszczony przez załogę chińską. W obec takiego położenia dzienniki wpływowe oświadczały z rezygnacją: „Wojna z Chinami nie jest wprawdzie pożądana, ale nieunikniona“. *Temps* pociesza się tem, że położenie od wielu miesięcy się nie zmieniło, nie pogorszyło, ale nie nadto powiedzieć nie może, co by w istocie mogło dodać otuchy.

Temps dowiaduje się, że rząd francuski upowaznił p. Harmand, komisarza cywilnego w Tonkinie, na jego własne żądanie do wzięcia urlopu i przybycia na czas trwania takowego do Francji. Rozporządzenie to jest następstwem połączenia w rękach admirała Courbet tak władzy cywilnej jak i wojskowej. Z tego nowego stanu wynika, że misja p. Harmand musi być z natury rzeczy zawieszona.

Ministerium spraw zagranicznych nie zdoła rozdać „księgi żółtej“ przed przysięgłym wtorkiem lub środą, wielka bowiem liczba nagromadzonych dokumentów nie może być wcześniej wydrukowana.

W Haifong nagromadzić miano wszelkiego rodzaju zapasy potrzebne dla korpusu ekspedycyjnego francuskiego. Zapasy te są już podobno obecne w zupełnym komplecie.

Admirał Courbet zawiadomił francuskie ministerium marynarki o śmierci p. Dufoué, komisarza marynarki i naczelnika służby administracyjnej w Tonkinie zmarłego nagłe w Hanoi.

Nat. Zig. na zasadzie informacji czerpanych z najlepszego źródła twierdzi, że wkrótce spodziewać się można załączenia zatargu francusko chińskiego układem, który będzie początkiem nowej ery płodnej w dobre stosunki Chin z Europą.

Pomiędzy p. Lessepsem a komisją armatorów angielskich zawartą została konwencja Składa się ona z dwunastu paragrafów. Orzeka ona, że komisja inżynierów armatorów, złożona w połowie z Anglików, wybrana zostanie natychmiast. Zadaniem jej będzie zbadanie, ażeby kanał suezki obecny ma być rozszerzony, albo nowy kanał wykopany. Siedmiu nowych dyrektorów Anglików wejdzie natychmiast do rady administracyjnej. Utworzona zostanie w Londynie komisja doradcza, złożona z dyrektorów Anglików. Ustanowione będą biura kompanii w Londynie, gdzie i opłaty od przewozu będą mogły być wnoszone. Liczba urzędników służby transportowej, mówiących po angielsku, będzie znacznie zwiększona. Nadto taksa zmieniana będzie stanowczo z dniem 1 stycznia 1884 r. Z dniem 1 lipca 1884 r. zmieniona zostanie opłata sternicza, a od 1 stycznia 1885 r. opłaty wszelkie zmniejszone zostaną o pięćdziesiąt centimów. Konwencja zawiera także szczegółowy układ, dotyczący następnego redukcji opłat w miarę zwiększania się zysków.

Times wyraża się o tej konwencji dość przychylnie, nazywając ją zadawalną w porównaniu do tego, co przed kilku miesiącami rząd angielski gotów był zaakceptować. Jednakże, według mniemania tego dziennika, nie stanowi ona ostatecznego układu. Jest to zaledwie początek rozwiązania.

Times zapewnia w ostatnim swoim wstępnym artykule, że pomimo najlepszego powszechnego usposobienia dla reformbilu, członkowie gabinetu dotąd jeszcze nie porozumieli się w tym przedmiocie. Organ City twierdzi, że to położenie rzeczy jest faktem bardzo smutnym, i doradza rządowi, aby sprawy nie zaniedbywał, oraz aby się postarał doprowadzić ją do natychmiastowego rozwiązania.

Według depeszy otrzymanej przez *Times* z Kairu Zebehr-Pasza, który niegdyś zbuntował się przeciw rządowi wzięty został do niewoli przez Gordon-Paszę i osadzony w Kairze, towarzyszyć będzie prawdopodobnie Baber-Paszy do Sudanu jako dowódcą Beduinów. Tenże sam dziennik zapewnia, że Egipt z powodu ostatnich wypadków wyda w tym roku na Sudan dwanaście milionów franków. Wczoraj wyruszył znowu do Sudanu oddział żandarmów złożony z 1200 ludzi.

W sprawie opieki nad Europejczykami w Chinach oświadczył lord Hartington w mowie, wypowiedzianej w Aecrington, iż rząd angielski otrzymał przed kilku dniami poufne oświadczenie rządu niemieckiego, że Niemcy życzą sobie wspólnie z Anglią konferować w celu obmyślenia opieki nad obywatelami interesami swoich poddanych, przebywających w Chinach, a to na wypadek, gdyby interesom tym zagrażały stosunki francusko-chińskie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Tłumacz, 4 grudnia. (Tel. pryw.) Dziś po piątej godzinie z rana umarł tu starosta Bogusz.

Berlin, 4 grudnia. Stronnictwo centrum Izby deputowanych postanowiło wystąpić z wnioskiem o przywrócenie artykułów 15, 16 i 18 konstytucji.

Petersburg, 4 grudnia. Według tutejszych dzienników, komisja dla uregulowania sprawy żydowskiej zbierze się 5 grudnia.

Paryż, 4 grudnia. *Ag. Havasa* donosi, że w skutek inicjatywy Niemiec, osiągnięto już porozumienie pomiędzy Anglią, Niemcami, Ameryką, Rosją i Francją w kwestyi zabezpieczenia życia i mienia zamieszkałych w Chinach Europejczyków. Mocarstwa wzmiankowane utworzą flotylę z kanonierek, która zarzuci kotwicę na rzece Kanton i dowodzona będzie przez Francję, gdyż Francja posiada w tej chwili największej okrętów na wodach chińskich.

Rzym, 4 grudnia. *Liberta* zaprzecza, jakoby rząd miał zamiar zamknąć obecną sesję w czasie ferii świąt Bożego Narodzenia. *Moniteur de Rome* potwierdza, iż nieprawdziwą jest wiadomość, jakoby rząd rossijski

Licytacje.

L. 8520. (7918 1-3)

C. k. sąd powiatowy w Bolechowie rozpisuje celem zaspokojenia należących się Fischlowi Wohl od mas leżących śp. Maryi i Pawła Raduchowskich tudzież Bazylego Raduchowskiego kwoty 185 zł. wa. zpn. publiczną sprzedaż gruntów pod l. 31 i 32 w Garryni położonych ciała tabularnego niestanowiących dłużników własnych w trzech terminach dnia 11 grudnia 1883, 11 stycznia i 11 lutego 1884. każdym razem o godz. 10 rano z tem iż na pierwszych dwóch terminach grunta te tylko za lub wyżej na trzecim i niżej ceny szacunkowej sprzedane zostaną.

Cena szacunkowa 343 zł., wadyum 5 zł. Reszta warunków tudzież akt zastawniczego opisanie i ocenienie w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć można. Kuratorem mas leżących jest ek. notaryusz w Bolechowie Władysław Janiszewski. Bolechów, 17 października 1883.

L. 2675. (7520 1-3)

C. k. sąd powiatowy w Liszczach ogłasza, że celem zaspokojenia pretensji Józefa Langerera jako prawonabywy Binena Szperlinga w kwocie 480 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 12 grudnia 1883, 16 stycznia i 13 lutego 1884. każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa publiczna sprzedaż wschodniej połowy realności pod nr. 33 w Liszczach położonej Kaspra i Maryanny Rospondów własnej i ciała tabularnego niestanowiącej w pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, w trzecim i poniżej takiej.

Cena szacunkowa wynosi 130 zł. wa., wadyum 13 zł. Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszym sądzie przejrzeć. Liszki, dnia 20 września 1883.

L. 4521. (7583 1-3)

C. k. sąd powiatowy w Nizankowicach jako władza spad. po Franciszcei Barwlim Smolińskich publikując ogłasza, że dnia 12 grudnia 1883, o godz. 9 przed południem w sali sądowej w Nizankowicach publiczną sprzedaż 10 kawałków gruntu z zabudowaniami pod l. 1 Nizankowice, h. 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Cena szacunkowa 100 zł. wa., wadyum 10 zł. Bliższe warunki można przejrzeć w sądzie. Nizankowice, 17 października 1883.

L. 1911. (7406 1-3)

C. k. sąd powiatowy w Potoku złotym podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensji ek. uprzyw. g. h. Zakładu kredyt. włościańskiego we Lwowie przeciw Iwanowi Fedków w ilości 84 zł. 24 ct. wa. zpn. realność tegoż ostatniego pod nr. 130 ra. 38 w Sokołowie składająca się z chałupy tudzież z ogrodu i trzech kawałków pola łącznego obszaru 2 morgów 482¹/₂ a korpusu tabularnego niestanowiąca w tymże sądzie w trzech terminach tj. na dniu 12 grudnia 1883, 16 stycznia i 13 lutego 1884. każdym razem o 10 godzinie rano pod warunkami ts. edyktu z dnia 13 lipca 1881 l. 2361 w dziennikach urzędowych „Gazety Lwowskiej” nr. 210, 211 i 212 i plakatami ogłoszonymi, ustanowionymi drogą publicznej licytacji przymusowo sprzedana będzie.

L. 35233. (7939)

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa i wina począwszy od 1 stycznia 1884 do końca grudnia 1886 z zastrzeżeniem wypowiedzenia dzierżawy przed upływem ostatnich dwu lat lub bez tego, rozpisuje się niniejszem publiczną licytacją:

Liczba porządkowa	dla okręgu dzierżawnego	Przedmiot dzierżawy	Oznaczenie taryfy	Cena wywołania		Licytacja odbędzie się		
				złr.	ct.	dnia	od—do	w
1	Kosów z 25 miejscowości.	Podatek konsumcyjny od mięsa	III	2870	—	17 grudnia 1883	od 8 rano do 12 w południe	w Kancelarii Dyrekcji skarbu w Kołomyjach
2	Nadwórna z 20 miejsc.			3582	—		od 2 do 5 po południu	
3	Obertyn z 30 miejscowości.			2075	—		od 8 rano do 12 w południu	
4	Jezierzawa z 16 miejsc.	Podatek konsumcyjny od wina	III	1510	—	18 grudnia 1883	od 2 do 5 po południu	w Kancelarii Dyrekcji skarbu w Kołomyjach
5	Kuty miasto i Kuty wieś			545	—		od 8 rano do 12 w południe	
6	Horodenka z 31 miejsc.			261	—		od 2 do 5 po południu	
7	Zabłotów i Demycze	135	60	19 grudnia 1883	od 2 do 5 po południu			

Jako wadyum składa się 10 proc. ceny wywołania. Oferty pisemne we wadyum należy do 2 godziny po południu dniem przed ustną licytacją do rąk Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu wnosić. Bliższe warunki licytacji mogą być w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu przejrzane.

Z c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu. Kołomyja, dnia 29 listopada 1883.

Gazeta Lwowska Nr. 277 z dnia 4 grudnia 1883.

stanowionymi drogą publicznej licytacji przymusowo sprzedana będzie.

Cena wywołania wynosi 150 zł. w. a. a 10 pre. wadyum 15 zł. Akt opisania i ocenienia może w registraturze sądowej być przejrzany. Potok złoty, dnia 30 lipca 1883.

L. 1093. (7441 1-3)

W dniach 13 grudnia 1883, 17 stycznia i 14 lutego 1884 o godz. 9tej rano odbędzie się w sądzie na zastawniczy sumy 270 zł. zpn. Cynie Kurtzowi od Antoniego Kozłarza należący się, przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. 112 dla gminy kat. w Jaworzniu objętej.

Cena wywołania 855 zł., wadyum 85 zł. Reszta warunków w sądzie do przejrzania.

C. k. sąd powiatowy Chrzanów, 29 sierpnia 1883.

L. 3556 (7387 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Myślenicach podaje do wiadomości, że sprawie egzekucyjnej Józefa Dringerom pto 230 zł. przeprowadzoną będzie w dniach 17go grudnia 1883, 15go stycznia, i 15go lutego 1884, każdym razem o godzinie 10 z rana przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 30/90 w Rudniku Pepi Goldbergerowej własnością będącej. Cena szacunkowa wynosi 1550 zł., wadyum zaś 155 zł. Protokół oszacowania tudzież bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej. Myślenice, dnia 2 października 1883.

L. 3623. (7678 2-3)

Dnia 12 grudnia, tudzież 27 grudnia 1883 i 6 stycznia 1884, zawsze o godzinie 9tej rano sprzedana zostanie w sądzie tutejszym realność włościańska na 400 zł. w. a. oceniona w Kamionce wołoskiej Lipnik pod lk. 115/196 położona, ciała tabularnego niestanowiąca, własna nieobjętej masy Izraela Glock, w drodze publicznej licytacji, celem ściągania pretensji c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 200 zł. w. a. w dniu 97 ct. 43 ct. Zakład wynosi 40 zł.

Chęć kupienia mający zechcą przejrzeć w sądzie tutejszym w sali licytacyjnej w sądzie tutejszym o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie powiatowym. C. k. sąd powiatowy. Rawa, dnia 29 lipca 1883.

L. 701. (7554 1-3)

W dniu 19 grudnia 1883, o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie licytacja realności Mojżesza i Estery małż. Rosenfeldow wedle dom. III. str. 268 n, 10 h. w. własnej pod nr. 323 w Mościskach położonej intabulowanej celem zaspokojenia sumy 56 zł. 70 ct., 56 zł. 70 ct. i 765 zł. 60 ct. w. a. zpn. z r. a. rzecz akcyjnego banku hipotecznego na koszt i stratę niedotrzymującej warunków niniejszej licytacji nabywcy tej realności Itty Goldhammer na którym to terminie realność za jakąkolwiek cenę sprzedana zostanie.

Cena wywołania 2350 zł., zakład 117 zł. 50 ct. Resztę warunków i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.

Kuratorem nieznanym wierzycieli ustanowiony Berisch Singer w Mościskach.

C. k. sąd powiatowy Mościska, dnia 25 października 1883.

L. 10082. (7620 3-3)

C. k. sąd obwodowy ogłasza, iż na zaspokojenie wierzycielności 490 zł. 24 ct. i 29 zł. 37 ct. z pn. Kolomyjskiej kasy oszczędności przedsięwziętej w dniach 7 grudnia 1883, 11 stycznia i 8 lutego 1884, o godzinie 10 rano bur. V. egzekucyjną sprzedaż realności pod l. 428 w Kolomyjach. Dłużnika Jakób H. ... Cena wywołania wynosi 115 zł. w. a. wadyum 15 zł. 80 ct. O godzinie 10 przed południem można się dowiedzieć o akt w tutejszym sądzie. Wierzycieli, którym by po 12 września 1883 wpis uzyskali, ustanowiony kuratorem dr. Zakrzewski w Kołomyjach. 1. listopada 1883.

L. 114. (7521 3-3)

W dniach 10 grudnia 1883, 14 stycznia i 11 lutego 1884 o 10 godz. przed południem, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, n. kons. 25 subrop. 18. Hwoździe dłużnika Wasyla Hawrylika własnej, na rzecz Zakładu kredyt. włość. na zaspokojenie sumy 200 zł. każdym razem o godz. 10 przed połud. z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedana będzie. Cena szacunkowa 350 zł. Wadyum wynosi 10 pre. Resztę warunków w tut. registraturze. C. k. sąd powiatowy. Nadwórna, 26 września 1883.

L. 2814. (7653 3-3)

Dnia 10 grudnia 1883, 14 stycznia i 11 lutego 1884 o 10 godz. rano, odbędzie się przymusowa licytacja połowy nietabularnej realności nr. 18 w Nadwórnie, Iwana i Magdaleny Kostykw, tudzież masy spadkowej Andryja Kostyk własnej, na rzecz pretensji Hersza Heimera pr; o 50 zł. sprzedana niżej ceny szacunkowej 85 zł., dopuszczalna dopiero na trzecim terminie. Wadyum 9 złr. Resztę warunków można przejrzeć w tut. registraturze. C. k. sąd powiatowy. Nadwórna, 8 sierpnia 1883.

L. 7896. (7654 3-3)

Dnia 10 grudnia 1883, 14 stycznia i 11 lutego 1884, o 10 godz. rano, odbędzie się publiczna licytacja realności nr. 18 w Nadwórnie, Iwana i Magdaleny Kostykw, tudzież masy spadkowej Andryja Kostyk własnej, na rzecz pretensji Hersza Heimera pr; o 50 zł. sprzedana niżej ceny szacunkowej 85 zł., dopuszczalna dopiero na trzecim terminie. Wadyum 9 złr. Resztę warunków można przejrzeć w tut. registraturze. C. k. sąd powiatowy. Nadwórna, 8 sierpnia 1883.

L. 12054. (7403 3-3)

C. k. sąd powiatowy w Gorlicach ogłasza, iż na zaspokojenie wierzycielności Mojżesza Pnek w kwocie 500 zł. odbędzie się dnia 11 grudnia 1883 o 10 rano, egzekucyjna relicytacja realności w Gorlicach pod l. k. 385 położonej, wykazem hip. l. 283 objętej prawem własności użytkowniczego do spadkobierców Mendla Schinagla należącej z utrzymaniem atoli prawa wierzycielniczej własności i że realność ta nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 2407 zł. 25 ct. wa. wynoszącej pozbyta będzie. Wadyum wynosi 241 zł.

Resztę warunków licytacji, wyciąg hipoteczny i protokół deklaracji przejrzeć można w registraturze sądowej. C. k. sąd powiatowy Gorlice, 3 października 1883.

L. 4671. (7609 3-3)

Podaje się do powszechnej wiadomości, że w celu ściągania pretensji Alberta Kaempffe w kwocie 300 złr. i 70 złr. odbędzie się w tut. zabudowaniu sądowym przymusowa publiczna sprzedaż realności w Polyliczu pod l. d. 74 położonej, wedle wyk. hip. l. 543 Andrzeja Mastykarza własna, na 582 zł. oceniona, na terminach dnia 13 grudnia 1883, 10 stycznia i 4 stycznia 1884, każdym razem o godzinie 11 rano. Warunki licytacyjne i akt oszacowania przejrzeć można w tut. registraturze.

Względem podatków oszła się chęć kupienia w tut. urzędzie podatkowym. Kuratorem dla nieznanych wierzycieli jest notaryusz w Gorli. C. k. sąd powiatowy W Rawie, dnia 10 listopada 1883.

L. 8827. (7579 3-3)

C. k. sąd powiatowy w Dobromiłu ogłasza, że na zaspokojenie wierzycielności Leiby Weniga przeciw Katarzynie Maksymowej i jej dzieci nieletnich w kwocie 150 zł. w dniach 10 grudnia 1883, 14go stycznia i 18 lutego 1884 publiczna sprzedaż realności pod lk. 10 w Grodzisku położonej, każdego razu o godzinie 10 rano w kancelarii tut. sądu z ceną wywołania 755 zł. a zakład 50

zł. przeprowadzoną będzie tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązany będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacji złożyć.

Bezcie warunków wolno w tut. sądow. registraturze przeglądać.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono p. Józefa Freunda z Nowego miasta.

C. k. sąd powiatowy Dobromil, 15 października 1883.

L. 676. (7459 2-3)

W dniach 10 grudnia 1883, 10 stycznia i 14 lutego 1884, zawsze o 10 godzinie rano, odbędzie się w tut. sądzie na zaspokojenie należących Jakubowi Horowitz 400 złr. z pn. przymusowa sprzedaż tabularnej realności Jędrzej Załuskiego pod lk. 1085 w Zbarażu położonej, a to przy pierwszym i drugim terminie tylko nad, lub za cenę wywołania, zaś przy trzecim także niżej tej ceny.

Cena wywołania wynosi 2080 złr., zaś zakład 208 złr.

Kompletne warunki sprzedaży, akt oszacowania i wyciąg tabularny powyższej realności, wolno przejrzeć w tut. sądzie.

Dla wierzycieli tabularnych, którzyby na tej realności po dniu 30 czerwca 1879 hipotekę nabyli, lub którymby sprawy tej dotyczące uchwały dla jakiegokolwiek przeszł. wcale, albo należycie doręczone być nie mogły, ustanowiono kuratorem adw. dra Żywickiego w Tarnopolu.

C. k. sąd powiatowy. Zbaraż, dnia 15 czerwca 1883.

L. 7722. (7483 2-3)

Egzekucyjna licytacja realności względnie placu pustego pod lk. 31 tab. 19 w Brodach położonego do niewiadomych z życia i miejsca pobytu Schaji Schor Leiby Rechles Jakóba Landau własnego, odbędzie się na rzecz funduszu indemnizacyjnego 13 grudnia 1883, 10 stycznia i 7 lutego 1884 godz. 11 przed południem w biurze 2 wyżej lub za cenę szacunkową oraz wywołania 76 zł., wadyum 10 pre.

Bliższe warunki, akt ocenienia i wyciągi tabularne do przejrzania w sądzie.

Wrazienie sprzedania wyznaczono do ułożenia ułatwiających warunków termin 7 lutego 1884 godz. 4tej popołudniu przyczem niestający wierzyciele do większości głosów stojących doliczeni będą.

Wierzycielom po dniu 30 grudnia 1882 do tabuli weszłym, lub którymby uchwała licytacyjna nie mogła być wcześniej doręczona, ustanowiono kuratorem adw. dr. Brauna.

C. k. sąd powiatowy Brody, dnia 10 czerwca 1883.

Upadłości.

L. 10522. (7734 3-3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie otwiera niniejszem konkurs kupiecki na wszelki gdziekolwiek się znajdujący ruchomy, jako też i na nieruchomy, a w krajach, w których obowiązują ust. konk. z dnia 25go grudnia 1868 nr. 1 dz. p. p. położony majątek Arona Peffera, dzierżawcy dóbr w Podbajtyjowie (pow. Łopatyn).

Kierownictwo tego konkursu poruczamy p. c. k. sędziemu powiat. w Łopatynie, jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawiamy p. P. Tomanka, wł. dóbr w Smarżawie, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy i tegoż zastępcy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznaczamy termin na dzień 30 listopada 1883 o godz. 10 przed południem, w c. k. sądzie powiatowym w Łopatynie.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbiorowej jako wierzyciel konkursowy, powinien takową, chociażby o nią spór był w toku, zgłosić w tym sądzie obwodowym lub w c. k. sądzie powiatowym w Łopatynie, wedle przepisu ust. konk. pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 1 lutego 1884 i podać ją na terminie na dzień 29 lutego 1884, o godz. 10 przed poł. w c. k. sądzie powiatow. w Łopatynie, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensjami, przysłuha prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli i inne osoby posiadające ich zaufanie.

Na terminie tym ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konk.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konk. umieszczane będą w części urzędowej „Gazety Lwowskiej”.

Złoczów, dnia 17 listopada 1883.

L. 11701. (7828 3—3)

W konkursie otwartym uchwałą c. k. sądu krajowego, jako konkursowego w Lwowie, z dnia 4 stycznia 1883, do l. 338 co do majątku Kisila Roth kramarza w Sokalu, wyznacza się do likwidacji później zgłoszonych pretensyj termin na 21 grudnia 1883 o godz. 10 przed poł. w Sokalu, w biurze sędziego powiatowego, jako komisarza konkursowego, na który termin wzywa się wszystkich wierzycieli konkursowych. Sokal, dnia 13 listopada 1883.

L. 11989. (7779 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do wiadomości, że utworzył konkurs nad całym ruchomym, jakoteż w krajach, dla których ust. konk. z dnia 25 grudnia 1868 ważną jest, położonym nieruchomością majątkiem Mayera Münzera, przemysłowca w Drohobyczu zamieszkałego.

Kierownictwo upadłości tej porucza się p. Ludwikowi Słotwińskiemu, c. k. radcy sądu kraj. w Samborze, a tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się p. adw. dra Steurmana w Samborze.

Wszyscy ci, którzy do tej masy konkursowej jako wierzyciele konkursowi pretensyę rościć chcą, mają takowe nawet w razie, gdyby o nie spór wytoczony był, w ciągu 60 dni od dnia ogłoszenia tego edyktu w tut. sądzie obwodowym, przed komisarzem konkursowym, wedle przepisu ustawy konkursowej, w celu zapobieżenia zagrożonym w tejże skutkom prawnym, zgłosić się, i na terminie, który na dzień 30 stycznia 1884, o godz. 10 przed poł., ustanawia się, przed komisarzem konkursowym do likwidacji i do oznaczenia pierwszeństwa wniesić.

Termin ten wyznacza się zarazem także i do zawarcia ugody.

Wierzycielom, którzy na ogólnym terminie likwidacyjnym staną i pretensyę swe zgłoszą, służy prawo powołać inne osoby w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli.

Do zatwierdzenia przez sąd ustanowionego, albo do zamianowania innego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i członków wydziału wierzycieli, wyznacza się termin na dzień 3 grudnia 1883 o godz. 10tej przed południem, wobec komisarza konkursowego.

Zarazem zawiadamia się wierzycieli, którzy nie w Samborze mieszkają, że wedle §. 111 zastępcę w Samborze mieszkającego, celem doręczenia uchwał, oznajmić mają, inaczej bowiem na wniosek komisarza konkursowego dla nich kurator na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w ciągu post. konk. umieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

Sambor, dnia 20 listopada 1883.

L. 28334. (7841 1—3)

C. k. sąd krajowy jako władza konkursowa w Krakowie, na zasadzie §. 62 ordynacji konk., zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Hirscha Klugera, kupca w Krakowie, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ord. konk. z d. 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. c. k. sekretarza rady Dołkowskiego, a tymczasowym zarządcą masy p. adw. dra Schoena, z substytucją p. adw. dra Feliksa Czesznaka.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 10 grudnia 1883 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów któreby ich pretensyę wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 21 stycznia 1884 w c. k. sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ord. konk. unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 25 lutego 1884 o godz. 10 z rana, w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensyę swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysługują prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie, lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie, na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzezonym na ich niebezpie-

czeństwo i koszt, kurator ustanowionym zostałyby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacji oznaczony, jest zarazem terminem, co do układów z wierzycielami.

Kraków, 24 listopada 1883.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 7180. (7291 2—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie podaje do wiadomości, że dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Buchowieckiego, przeciw któremu na prośbę Kajetana Ostaszewskiego w dniu 14 października 1882 l. 8628 wydany został, ustanowiono kuratorem p. adw. dr. Wesołowskiego z zastępstwem p. adw. dr. Mijakowskiego.

Wzywa się zatem pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji do obrony udzielił, lub innego zastępcę sobie wybrał, w przeciwnym razie możliwe złe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Złoczów, dnia 4 sierpnia 1883.

L. 7179. (7292 2—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie podaje do wiadomości, że dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Buchowieckiego, przeciw któremu na prośbę Kajetana Ostaszewskiego w dniu 14 października 1882 l. 8629 wydany został, ustanowiono kuratorem pana adw. dr. Wesołowskiego z zastępstwem p. adw. dr. Mijakowskiego.

Wzywa się zatem pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji do obrony udzielił, lub innego zastępcę sobie wybrał, w przeciwnym razie możliwe złe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Złoczów, dnia 4 sierpnia 1883.

L. 4215. (7302 2—3)

C. k. sąd powiatowy pgtasza. iż celem zaspokojenia pretensyj Katarzyny Gąsienica w kwocie 500 złr. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniu 17 grudnia 1883 i w dniu 14 stycznia 1884, każdym razem o godzinie 10 z rana egzekucyjna licytacja $\frac{1}{16}$ części roli, Frączek pod l. k. 220 w Batufowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Jędrzeja Mulicy młodszego własnej.

Nowy-Targ, dnia 15 września 1883.

L. 31050 (7861 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza że na prośbę Chaima Simche Sprechera z dnia 19 października 1882 l. 46018 zezwolił uchwałą z dnia 28 października 1882 l. 46018 na intabulację Chaima Simche Sprechera za właściciela $\frac{1}{4}$ części realności pod l. 235 $\frac{1}{4}$ we Lwowie położonej przedtem na imię Idy Vollender 2go slubu Sessler zapisanej, tudzież ze właściciela sumy 2000 zł. w. a. na całej realności pod l. 235 $\frac{1}{4}$ na rzecz Idy Vollender za hipotekowaną.

Gdy Chaja Fradl 2 imion Wollisch zameż. Brandt która o powyższej uchwale ma być zawiadomiona, zmarła w Warszawie a spadkobiercy jej życia i miejsca pobytu są niewiadomi, został dla zmarłej Chaj Fradl 2. imion Wollisch zameżnej Brandt względnie dla jej spadkobierców adwokat dr. Rares kuratorem, a tegoż substytutem adwokat dr. Bodek mianowany. Wzywamy zatem niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców Chaj Fradl 2. im. Wollisch zam. Brandt, ażeby potrzebną informację ustanowionemu kuratorowi dostarczyli lub innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 17 sierpnia 1883.

L. 7104 (7868 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Piotra Kołodziejka, iż przeciw niemu i współnikom Maryanna Kołodziejowa 2go Grotkowska wniosła na dniu 2 stycznia 1883, l. 24 skargę o zapłcenie sumy 60 zł. w. a. na którą termin do rozprawy sumarycznej na 17go grudnia 1883, o godzinie 9tej rano wyznaczono i kuratorem dlań Jóboba Ryncarza z Krzeczowa ustanowiono.

Bochnia, dnia 30 października 1883.

L. 19109 (7219 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Piotra Kucielskiego, że na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratorem adw. dr. Sche-na z substytucją adw. dr. Kleina, celem doręczenia takowemu uchwałą z dnia 27 kwietnia 1883, l. 8803, pozwalającej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Krakowie intabulacji egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy wekslowej 71 zł. z procentem 6 pre. od 29 września 1882 $\frac{1}{3}$ pre prowizji, kosztami sporu 12 zł. 48 ct. i 7 zł. 42 ct. w stanie biernym sumy 1000 zł. zpn. na

realności l. k. 65 dz. III. w Krakowie Pawła Młodeckiego własnej wedle l. w. h. 575 karta C. poz. 19 dla Piotra Kucielskiego zapisanej i wzywa nieobecne, aby miejsce pobytu swego sądowi lub kuratorowi wskazał, albo innego zastępcę zaawiadomieniem sądu wskazał, ile ze skutki zaniedbania sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, 3 sierpnia 1883

L. 19110 (7218 —3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Piotra Kucielskiego, że ustanowił na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem adw. dr. Sche-na z substytucją adw. dr. Kleina celem doręczenia takowemu uchwałą z dnia 27 kwietnia 1883 l. 8802, pozwalającej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Krakowie intabulacji egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy wekslowej 110 zł. z procentem 6 pre. od 4 sierpnia 1882, kosztami w kwocie 22 zł. 80 ct. i 7 zł. 42 ct. w stanie biernym sumy 1000 zł. zpn. na realności l. k. 65 dz. III. w Krakowie Pawła Młodeckiego własnej wedle l. w. h. 575 karta C. poz. 19 dla Piotra Kucielskiego zapisanej i wzywa nieobecne, aby podał sądowi lub kuratorowi swe miejsce pobytu, albo innego zastępcę zaawiadomieniem sądu ustanowił, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, 3 sierpnia 1883.

(7858 3—3)

Wydział Izby Adwokatów podaje do wiadomości, że p. dr. Karol Tupeć wpisany został w listę adwokatów z siedzibą w Brzeżanach.

Z Wydziału Izby Adwokatów. Lwów, dnia 24 listopada 1883.

(7859 3—3)

Wydział Izby Adwokatów podaje do wiadomości, że p. dr. Tadeusz Trzcieniecki w pisany został w listę adwokatów siedzibą w Tarnopolu.

Z Wydziału Izby Adwokatów. Lwów, dnia 24 listopada 1883.

L. 44485. (7209 3—3)

C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Michałowi Obalewskiemu, że przeciw niemu został dnia 24 października 1883 do l. 44485 na rzecz Antoniego Kienzlera wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 zł. wa. zpn.

Gdy miejsce pobytu Michała Obalewskiego nie jest wiadome, ustanowiono dla niego adwokata dr. O. Standa kuratorem a tegoż zastępcą adw. dr. Bodeka i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem Michała Obalewskiego aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 27 października 1883.

L. 45036. (7208 3—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu i mieszkania niewiadomego Joachima Zausmera, iż przeciw niemu na podanie galic. Banku kredyt. we Lwowie został na dniu 1 września 1883 do l. 37019 wydany nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. wa. z pn. a ponieważ tego obecnie miejsce zamieszkania nie jest wiadome, ustanowiono na prośbę powyższego Banku galic. kredytowego dla Joachima Zausmera celem doręczenia wspomnianego nakazu zapłaty, kuratora w osobie p. adw. dr. Bodeka, z substytucją p. adw. dr. Raresa.

Wzywa się przeto Joachima Zausmera by ustanowionemu kuratorowi środki do jego obrony posłużyć mające podał lub sobie kogo innego za zastępcę obrał.

Lwów, dnia 29 października 1883.

L. 12396. (7289 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Sabinę Grüfeld, że 15 czerwca 1881, umarł w Tarnowie Izrael Rappaport bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia i wzywa się ją ażeby w przeciągu roku jednego licząc od dnia dzisiejszego, zgłosiła się w tymże sądzie i wniosła oświadczenie przyjęcia spadku w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się z kuratorem adw. dr. Goldhammerem dla niej ustanowionym.

W Tarnowie, dnia 6 września 1883.

L. 8488. (7263 3—3)

Uwiadamia się z życia i miejsca pobytu nieznanego Andrucha Kuczka z Chlipel, że w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredyt. włość. przeciw niemu o 122 zł. 36 ct. wa. ustanowiono dla niego kuratorem Stefana Huryś wójta z Chlipel i doręczono mu uchwałą tutejszą z 4 czerwca 1883 l. 5061 zawierającą porządek wiarygodności przekaza-

nych wypłaty z ceny kupna realności Andrucha Kuczka pod lk. 19 26 w Chliplach. Wzywa się zatem Andrucha Kuczka by podał swemu kuratorowi środki obrony lub wskazał sądowi innego pełnomocnika.

C. k. sąd powiatowy

Mościska, dnia 22 września 1883.

L. 16540 (7752 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że Władysław Minnicki przeciw Dawidowi Goldbergowi wytoczył pozew o ekstabulację sumy sześć dukatów i 7 zł. w. a. ze stanu biernego dóbr Zawadka, wskutek czego do postępowania sumarycznego tdrmin na dzień 21 grudnia 1883, o godzinie 10 rano wyznaczono.

Ponieważ pozwany Dawid Goldberg z życia i miejsca pobytu jest nie wiadomy, przeto ustanowiono dla niego kuratora w osobie adwokata dra. Goldhammera z substytucją adw. dra. Pietrzyckiego.

Winien zatem pozwany do ustanowionego kuratora się zgłosić i temuż środkom do obrony dostarczyć, lub innego obrońcę sobie wybrać, i tegoż sądowi oznajmić, w przeciwnym bowiem razie spór wdrożony z kuratorem ustanowionym z prawnym skutkiem przeciw niezgłaszającemu się pozwanemu przeprowadzony zostanie.

w Tarnowie, dnia 22 listopada 1883.

L. 4392 (7266) 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu wzywa niewiadomych z życia i miejsca pobytu Wojciecha i Katarzynę Mrowców Hyców, aby w przeciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej do sądu się zgłosili i wniosli oświadczenie przyjęcia spadku po ich ojcu Józefie Mrowcu Hycu w grudniu r. 1850 w Zakopanem zmarłym, w przeciwnym bowiem razie, spadek byłby przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się, i kuratorem adwokatem dr. Geislerem dla nich ustanowionym.

Nowy-targ, dnia 5 maja 1883.

L. 5725 (7256 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Starym Sączu wzywa niewiadomych z miejsca pobytu Antoniego Łanego, Walentego Łanego Franciszkę Łaną i Maryannę Łaną by do spadku po Franciszku Łanym 19 lutego 1788, w Czarnym Potoku bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłym w przeciągu jednego roku się zgłosili, gdyż w przeciwnym razie, spadek przeprowadzony będzie z dziedzicami zgłaszającymi się i kuratorem Mihałem Zwolińskim dla nich ustanowionym.

Stary Sącz, 21 lipca 1883.

Wyroki prasowe.

(7728)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 91 der periodischen Druckschrift „Militär-Geitung“ vom 16 November 1883 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Die Verhältnisse der Geniewaffe“ in den Stellen von „Wir müssen es, wie schon einige Male“ bis „Arme zum Schaden gerichten kann“ und von „Auch in der Geniewaffe hat sich“ bis „hintanzuhalten im Stande sein dürfte“ das Vergehen nach §. 300 St. G., resp. Art. IV des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8, S. 1863, begründe, und es wird nach §. 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 20. November 1883.

(7763)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in Nr. 46 der periodischen Druckschrift „Telephon, Wochenblatt für das gesammte Volk“ ddo. Budapest, Sonntag den 18. November 1883 enthaltenen Artikel, und zwar: a. des (ersten) Artikels mit der Aufschrift „Zur Martin Luther-Feier. (Ein Gedenkblatt zum 400jährigen Jubiläum der Reformation)“ das Verbrechen nach §. 122 lit. b. St. G. und das Vergehen nach §. 302 St. G., und b. des (dritten) Artikels mit der Aufschrift „Sociale Hundschau“ in der Stelle von „Die Brutalität des neubadenen“ bis „und der Kopf mitgeht“ das Vergehen nach §. 305 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 21. November 1883.

(7921)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 23 der periodischen Druckschrift „Fortschritt, Volkswirtschaftlich-politische Zeitschrift“, Wien, 27. November 1883, erschienenen dritten Ar-

titels mit der Aufschrift „Unter falscher Flagge“ in der Stelle von „Wald's Bild geheimer Regierungsfunktion“ bis „immer nur Schein und Trug vermuthen“ das Vergehen nach §. 300 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Wien, am 29. November 1883.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 95/1765 der periodischen Druckschrift „Wiener landwirthschaftliche Zeitung“ vom 28. November 1883 erschienenen Artikels mit der Aufschrift „Die Nordbahnfrage vom Standpunkte der Regierung beleuchtet“ in dem letzten Absätze in der Stelle „Schonungslos und mit eiserner Hand“ bis „die Nordbahn muß verstaatlicht werden“ das Vergehen nach §. 300 St. G. begründe und es wird nach §. 493 St. P. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Wien, am 29. November 1883.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 47 der periodischen Druckschrift „Telephon“, Wochenblatt für das gesammte Volk, ddo. Budapest, Sonntag den 25. September 1883 enthaltenen Aufsätze, und zwar: a. das (dritten) Artikels mit der Aufschrift „Sociale Rundschaau“ in dem Absätze überschrieben „Destreich“ in der Stelle von „Aus Wien meldet man ferner“ bis energische Razzia veranstaltet wird“ das Vergehen nach §. 300 St. G. und in dem letzten Absätze überschrieben „Provinzgeschichten“ das Vergehen nach §. 303 St. G., b. des Aufsatzes mit der Aufschrift „Kleine Mittheilungen“ in der Stelle von „Einen gottvollen Biß“ bis „Mathai am letzten ist“ das Vergehen nach §. 300 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Wien, am 29. November 1883.

Księgi gruntowe.

L. 177. (7930)
Komisya hipoteczna w Gorlicach zawiadamia, że arkusze posiadania dia gminy Głębokiej zostały ułożone i że takowe w kancelaryi komisji hipotecznej przejrzeć można. Zarzuty przeciw prawdziwości arkuşów posiadania wnieść można do dnia 7 grudnia 1883, w którym, w razie zgłoszenia zarzutów, dalsze dochodzenia zostaną przeprowadzone.
Gorlice, 2 grudnia 1883.

L. 7601. (7927)
Arkus. posiadania i inne akta założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Łukawiec złożone są w biurze komisji hipotecznej do powszechnego przejrzania. Zarzuty przeciw rzeczywistości arkuşów posiadania wnieść można do dnia 12 grudnia 1883.
Rzeszów, 26 listopada 1883.

L. 2174. (7906)
C. k. komisya hipoteczna przy Prezydium c. k. sądu obwodowego Samborskiego ogłasza, że ark. sae posiadania wraz z aktami dotrzymaciami założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Laszki“ zawiazane powiatu sądowego Rudnickiego, złożone są stały w c. k. sądzie powiatowym w Rudkach do powszechnego przejrzania. Zarzuty przeciw prawdziwości arkuşów posiadania, wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie w c. k. sądzie powiatowym w Rudkach do dnia 19 grudnia 1883.
Sambor, dnia 28 listopada 1883.

Kuratele.

L. 9079. (7903 1-3)
Tymko Kapczuk z Czernelcy uznany idyotą, kuratorem tegoż jest Semion Kapczuk.
Z c. k. sądu powiatowego Horodenka, dnia 8 grudnia 1882.

L. 8959. (7867 1-3)
C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w sprawach cywilnych w Rzeszowie uznaje w myśl uchwały c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 16 sierpnia 1883 l. 4474 Ignacego Pogonowskiego z Rzeszowa za obłąkanego i jako takiego ogłasza z tem, że kuratorem tegoż jest ojciec jego Wny Jan Pogonowski, c. k. notaryusz w Rzeszowie.
Rzeszów, 15 listopada 1883.

L. 21089. (7824 1-3)
C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowa-

ny w Tarnowie Jędrzeja Zgłobina, gospodarza z Tarnowa, uznal marnotrawcą i ustanowił dlań Michała Skorupskiego kuratorem.
Tarnów, dnia 5 listopada 1883.

L. 80144. (7875 1-3)
C. k. sąd powiatowy m. d. S. I. we Lwowie ogłasza, że uznanemu za marnotrawcę Waleryanowi Laskowskiemu ze Lwowa, kurator w osobie Jana Hartla ustanowiony zostal.
We Lwowie, dnia 20 listopada 1883.

Doniesienia prywatne.

W Stowarzyszeniu „Pracy Kobiet”

rozpoczął się znowu nowy kurs sukien damskich połączony z ćwiczeniami praktycznymi.

Prócz tego utrzymuje Stowarzyszenie w r. b. Szkołę szycia białego, cerowania, haftów, szycia na maszynie, wyrobu frędzli, koronek klockowych i robót maszynowo-pończoszkowych. O warunkach przyjmowania uczennic dowiedzieć się można codziennie z wyjątkiem dni niedzielnych i świątecznych od g. 8 rano do 5tej wieczorem. — Biuro wywiadowcza poleca nauczycielki, bony i panny służące.

Stowarzyszenie przyjmuje zamówienia na bieliznę i roboty pończoszkowe wszelkiego rodzaju. (Ulica Teatralna l. 10).

L. 1700. (7902)

Obwieszczenie.

W myśl § 30 ustawy o Repr. pow. podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że preliminarz przychodów i wydatków Rady powiatowej Buczackiej na rok 1884 wyłożony jest na dni 14 w biurze Wydziału powiatowego, gdzie w godzinach urzędowych przez opodatkowanych w powiecie przejrzany być może.

Z Wydziału powiatowego
Buczacz, dnia 1go grudnia 1883.
za prezesa: Czaykowski.

L. 825 (7880)

Konkurs.

Zwierzchność gminy miasteczka Zborowa rozpisuje niniejszem konkurs na posadę lekarza miejskiego w Zborowie.

Reflektujący na tę posadę pp. lekarze zechcą swe należycie udokumentowane podania wnieść najdalej do 20 grudnia 1883 na ręce Zwierzchności gminnej w Zborowie.

Zwierzchność gmina
Zborów, dnia 30go listopada 1883.

L. 3485. (7915)

Obwieszczenie.

W myśl §. 30 ustawy o Reprezentacji powiatowej, Wydział powiatowy podaje do wiadomości, że budżet powiatowy na rok 1884, został dnia 28 listopada b. r. do ogólnego przejrzania przez opodatkowanych w powiecie, w biurze Wydziału złożony.

Myślenice, dnia 28 listopada 1883.

Prezes
Franciszek Lewartowski.

L. 3464. (7913 1-3)

Ogłoszenie licytacji.

W celu wydzierżawienia, gminie miasta Złoczowa przysługującego prawa propinacyjnego to jest prawa wyłączonego wyrobu i wyszynku wódki i innych spirytowych napojów jako też piwa, oraz poboru dodatku gminnego (Communal-Auflage) od tych napojów, na czas od 1 stycznia 1884, do końca grudnia 1886, odbędzie się w urzędzie gminnym miasta Złoczowa na dniu 11 grudnia b. r. o godz. 3 po południu publiczna licytacja tak ustna, jakoteż za pomocą pisemnych ofert.

Cena wywołania rocznego czynszu ustanawia się: za prawo propinacji 16.629 złr., a za dodatek gminny 16.689 złr.

Oba przedmioty będą osobno wydzierżawione, jednakże tylko jednej osobie, lub jednej spółce.

Oferty pisemne marką stempłową na 50 ct. zaopatrzone mogą być i przed terminem licytacji na ręce Naczelnika gm. wnoszone, muszą być jednak opieczętowane i mieć napis: „Oferta“.

W ogóle musi być w pisemnych ofertach dokładnie wymienione imię i nazwisko, zatrudnienie i miejsce pobytu oferenta, dalej dokładnie tak cyframi jak też literami wymieniony ofiarowany czynsz roczny za każdy przedmiot osobno, tudzież oświadczenie oferenta, iż warunki licytacji są mu dokładnie znane, i że on takowym poddaje się; wreszcie musi być dołączony 10 proc. zakład od ofiarowanej kwoty bądź w gotówce, bądź też w papierach publicznych bezpieczeństwo

popularne dających, wedle tychże ostatniego kursu, jednakże nie wyższego nad wartość nominalną obliczonych.

Przy ustnej licytacji ma być zakład do rąk komisji licytacyjnej złożony.

Warunki tej dzierżawy można przejrzeć w urzędzie gminnym w Złoczowie podczas godzin urzędowych.

Złoczów, 28 listopada 1883.

Zwierzchność gminy miasta Złoczowa.

L. 2152 (7879)

Ogłoszenie.

Wydział Rady powiatowej w myśl § 30 ustawy o Reprezentacji powiatowej podaje do publicznej wiadomości, że preliminarze funduszu powiatowego i drogowego na rok 1884 wyłożone zostały w biurze Wydziału Rady powiatowej do przejrzania dla opodatkowanych przez dni 14 od dnia dzisiejszego.

Z Wydziału Rady powiatowej
Rzeszów, dnia 27go listopada 1883.

Kawy eksport.

Moją od lat bardzo zaszczytnie znaną z najwyborniejszych i bardzo aromatycznych kaw najprzedniejszą (5481 21-20)

Hamburgską mieszaninę

wysyłam teraz po 4 złr. 92 centy.

Oprócz tego zalecam:

dobrą Santos	po 3 złr. 78 ct.
najlep. Campinas	po 4 złr. 17 ct.
najprzed. Perlową kawę	po 4 złr. 80 ct.
najp. róż. Jawę	po 5 złr. 40 ct.
najprzed. Portorico	po 5 złr. 63 ct.
najwym. Jawę	po 5 złr. 89 ct.
wysmien. Ceylon	po 6 złr. 34 ct.

w pocztowych pakietach 4°/10 kilo wagi bez opłaty pocztowej za pobraniem

Wilh. Gilberg w Hamburgu.

L. 520

(7940)

Ogłoszenie.

Z powodu, że zwołane w „Gezecie Lwowskiej“ nr. 268 uchwałą z dnia 22 listopada 1883 l. 484 Walne zgromadzenie członków Towarzystwa Zaliczkowego w Pomorzanach stow. zarejstr. z nieogran. poręką na dniu 28 listopada 1883, w brak wymaganej statutami liczby członków, na wyszczególnionym tamże porządku dziennym uchwalić nie mogło, zwołuje się przeto niniejszem powtórnie walne zgromadzenie członków Towarzystwa Zaliczkowego w Pomorzanach wyż rzeczowego na 18 grudnia 1883 godzinę 7 wieczorem do biura Towarzystwa pod l. k. 7 w Pomorzanach, na które wszystkich członków tegoż Towarzystwa niniejszem się zaprasza.

Porządek dzienny.

Zmiana i uzupełnienie §§. 4, 23 i 48 statutu.

W Pomorzanach, dnia 29go listopada 1883.

Dyrekcya Towarzystwa zaliczkowego w Pomorzanach, stow. zarej. z nieogr. poręką.

M. Sygall M. F. Gross W. Markus
dyrektor. kasyer. kontrolor.

Na sezon zimowy Magazyn Futer P. CZAPCZYŃSKIEGO

we LWOWIE,
Ulica Halicka l. 1, w domu własnym.

Poleca na czas zimowy wszelkie gatunki futer, a mianowicie:

Futra męskie do podróży i do miasta.
Futra damskie podług najnowszych fasonów (kapotki).
Kołnierze i zarcawki damskie, nowy fason, w gatunkach najróżnorodniejszych.
Wierzchy damskie jedwabne i wełniane do futer, z najwyborniejszych materij.
Wierzchy męskie do futer, z materij francuskich, podług najnowszego fasonu.
Skład materij jedwabnych i wełnianych, prawdziwych francusk.
Skład sukna francuskiego na wierzchy do futer męskich.
Czapki i kołpaki, pióra do kołpaków.
Dekl do sani i przed łózka.

Wszelkie zamówienia z prowincyi za nadstaniem dokładnej miary metrycznej, uskutecznią w najkrótszym czasie z całą sumiennością i akuratnością, zaś za towar w handlu nabyty, jak niemniej wykończenie, gwarantuje w zupełności.
Cenniki na żądanie franco.

(6220 11-12)

L. 24272|V

Ces.

król.

(7900)

uprz. kolej Lwowsko- Czerniowiecko-Jasska.

Dostawa odzieży służbowej.

Na rok 1884, a wypadkowo i na dłuższy okres czasu rozpisuje się w drodze ofert, dostawa odzieży służbowej.

Oferty ostemplowane, opieczętowane i zaopatrzone w napis „Oferta na dostawę odzieży służbowej“ należy wnieść najdalej do 17 grudnia b. r. godziny 11tej przed południem u głównego zarządu w Wiedniu, komitetu zarządzającego w Bukareszcie, albo też dyrekcji ruchu we Lwowie, lub Jassach, równocześnie zaś, jednak oddzielnie uścić przy kasie jednego z wyżej wymienionych miejsc wadyum w wysokości 5 proc. wartości ofiarowanej dostawy.

Wykazy szczegółowe i wzory, jakoteż warunki licytacyjne i dostawcze mogą być przejrzane w biurach zarządów materyałami w Wiedniu, Lwowie i Jassach, wykazy zaś i warunki za uiszczeniem opłaty pocztowej przesłane na wskazane miejsce.

Oferty, wniesione po upływie oznaczonego czasu, lub nieodpowiadające w czemkolwiek warunkom niniejszego ogłoszenia, nie będą uwzględnione wcale.

Wiedeń, w październiku 1883.

Rada zawiadowcza.

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI

Porcelany, Szkła i towarów mieszanych

We Lwowie, ulica Trybunalska l. 6.

Założony w roku 1845.

poleca: **Zapałki szwedzkie**

1 pakiet zawierający 10 pudełeczek 7 centów

Postumenci stołowe do szwedzkich zapałek, sztuka po 25 ent., 30 ent. 70 ent. i wyżej.

Wykluwacze do zębów zwykłe, 100 wiązanek 50 centów, zaś lepsze 1 wiązanka 5 centów.

Piramidki na zwykłe siarniki z gliny, po 15 ent. i po 20 ent.

dtto. z porcelany po 25 ent., 30 ent., 50 ent. i wyżej.

Popielniczki do cygar z porcelany, terakoty, majoliki w obfitym wyborze.

Dr. Jasińskiego PORADNIK W CHOROBACH

zawierający między innymi także najnowszy sposób traktowania suchot.

Do nabycia w drukarni p. Wajdowiczowej, Rynek l. 9, we Lwowie.

Cena 1 złr. 50 ct.

(6492 9-2)

Dr. Pattison, e

wata goścowa

przynosi natychmiastową ulgę i leczy szybko

gościec i reumatyzmy

wszelkiego rodzaju, jako to: w szyi, w twarzy, w piersiach, ból zębów, gościec w głowie, w rękach i kolanach, rwanie w członkach, ból w krzyżach i łądźwiach.

W pakietach po 70 ct., w półpakietach po 40 ct. u **Zygmunta Ruckera**, w apt. pod srebrnym orłem, u **Henryka Blumenfelda** w apt. pod Złotym słoniem we Lwowie i u **Maksymiliana Redera** aptekarza w Brodach.

(6568 3-4)

Kalafior włoskie

w ładnych

dużych różach

poleca **HANDEL**

Karola Klimowicza

Lwów, Wałowa l. 11.

(7856 2-6)

Najtańszy i najlepszy przy- sztoroczny KALENDARZ.

Właśnie wyszedł i polecamy każdemu: **Kalendarz polski i astr. gospodarski ilustrowany na r. 1884**, z 10 wielk. artystycznie wykon. rycinami i portret. cena tylko 30 ct.

Prenumeratory „Gazety Lwowskiej”, nadsyłający do mej księgarni powyższą kwotę za przekazem poczt. otrzymują kalendarz franco.

Do nabycia także w celn. księgarniach. Odsprzedającym odstępuję wysoki rabat.

J. M. Himmelblau

księgarz i wydawca w Krakowie.

(7664 2-4)

Syrop Dr. Zed

KODEINA I BALSAM TOLUTAŃSKI

jest środkiem łagodzącym i uśmierającym nieocenionym dla dzieci w wypadkach bezsenności, kokałusza, etc. przeciw kaszłom nerwowym osób cierpiących na suchoty, słabościom organów oddechowych, nieżytom, katarom, i. t. d.

PARYŻ, ULICA DROUOT, 22 i 19

W Lwowie w aptekach PP. K. Mikolascha, Ruckera, A. Sklepińskiego, Krzyżanowskiego, Naklika.

W Krakowie w aptekach PP. Trauczyńskiego, Redyka, Wiszniewskiego.

(6914-20)

HANDEL KORZENNY

Karola Bałlabana

poleca

zupełnie świeże:

Bryndzę wymienią jesienną.

Ser cieszyński, z dóbr Arcyks. Albrechta.

Ser ementalski.

Musztardę kremską.

Musztardę francuską Schmita.

Musztardę diaphanę Louit freres.

Musztardę angielską w paczkach.

Marony włoskie duże

Powidla węgierskie.

Miód pszczyński.

Bullon Sułkowskiego.

Extrakt mięsny Liebiga.

(713 11-2)

!Na święta!

4 ⁴ / ₁₀	klo. miodu	złr. 2.75
4 ⁸ / ₁₀	" maku niebieskiego	" 2.25
4 ⁸ / ₁₀	" maku szarego	" 2.—
4 ⁸ / ₁₀	" sliw suszonych	" 1.90
4 ¹ / ₂	" powideł najcenniejszych	" 1.90
4 ¹ / ₂	" powideł celnych	" 1.75
4 ⁸ / ₁₀	" orzechów włoskich	" 1.80
4 ⁸ / ₁₀	" orzechów włoskich najceln.	" 2.10
4 ⁸ / ₁₀	" rodzenków bez pestek	" 3.60
4 ¹ / ₂	" migdałów słod. celnych	" 6.50
4 ⁸ / ₁₀	" maronów (kasztanów) d.	" 1.70
4 ¹ / ₂	" Jabłek renetek	" 1.65
4 ¹ / ₂	" Jabłek maszańskich	" 1.65
4 ¹ / ₂	" gruszek celnych	" 3.—
4 ⁸ / ₁₀	" smalcu w paczce	" 3.80
4 ⁸ / ₁₀	" smalcu w blaszance	" 4.—
4 ⁸ / ₁₀	" słoniny najcenniejszej	" 4.05
3 ³ / ₄	" marmolady morelowej	" 5.—
4 ¹ / ₂	" świec miłowych 8 p.	" 4.70
4 ¹ / ₂	" świec miłowych 9 p.	" 4.85
4 ⁸ / ₁₀	" fig sułtańskich, celnych	" 3.80
4 ⁸ / ₁₀	" kawy celnej od złr. 5.70 do 8.50	"
4 ⁸ / ₁₀	" herbaty celnej od złr. 2.80 do 8.—	"

T. Gurowicz

(7914 1-6)

Budapeszt.

J. Bednarski,

przy ulicy Garnarskiej, l. 4
we LWOWIE.

Pierwszy koncesyonywany Zakład zaprawiania i froterowania podług masą woskową, bezwodną i bez zapachu, przygotowaną z olejem drzew iglicowych, która szybko sechnie i nie zmywa się, daje piękny i trwały połysk i swoją dobrocią przewyższa wszystkie **farby, lakiery i pokosty**, — przyjmuje zamówienia na prowincję jako też i we Lwowie. Płyn kauczukowy, funt 70 centów, farba 40 centów. (7232 14-2)

Jeden metr w woskiem kauczukowym 12 cent.

Poszukuje się

ekonomy na wieś (przeszło 300 mg. roli) doświadczonego i praktycznego. Posada zaraz do objęcia. Zgłoszenia opatrzone świadectwami dotychczasowego zatrudnienia, nadesłać pod adresem: **T. G. B. 4.** post. rest. Kraków. Kawalerowie lub bezdzietni wdowcy mają pierwszeństwo. (7873 4-3)

Coroczna sprzedaż koni arabskich ze stad

J. O. księcia Romana W. Sanguszko

odbędzie się dnia 5/17 grudnia 1883 roku w **SLAWUCIE** (stacya drogi żelaznej Kijowsko-Brzeskiej).

Wystawionych będzie na sprzedaż około **czterdziestu koni**, z tych **jedenaste kobyl**, reszta zaś **ogierzy stadne, wierzchowe i zaprzężne**.

11413.

(7632 3-3)

Angielskie DYWANY

kapy gobelinowe, Płótna i stołowa
bieliznę, franki, bieliznę męską,
zimowe trykotowe towary,
OWCZA WELNE macedońską i watę.
POŚCIELE kompletną własnego wyrobu.
Schertingi, barchany i t. p.

poleca w świeżym wielkim wyborze po najumiarkowańszych cenach
Magazyn J. Drexlera & Synów.

Lwów, plac Kapitulny l. 2.

Cenniki i próbki na żądanie franco.

(874 2-3)

KANTOR WYMIANY

e. k. uprzyw. galic. akeyjnego

BANKU HIPOTECZNEGO

kupuje i sprzedaje
wszystkie efekta i monety
pod warunkami najprzystępniejszymi

5% LISTY HIPOTECZNE,

jako też

5% Premiowane Listy Hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1870 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszy pupilarnych kaucyj małżeńskich wojskowych. na kaucye i wadya, — są w tymże kantorze do nabycia.

Wszystkie polecenia z prowincji wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym bez doliczenia prowizji. (6491 18-2)

Jabłka suszone bez dymu

z tegorocznego zbioru
obierane, krajane i drelowane
1 kilo 60 ct., w woreczkach po
5 kilo franco rozsyła

L. K. w Pistyniu.

(7857 2-2)

WINA węgierskie

Czyste wina naturalne z własnych
winić wysyłam w baryłkach na
próbę po 4 litry wraz z baryłką
i franco do każdej stacyi po-
cztowej.

Auslese, czerwone natur. słodkie
po złr. 4. Czerwone lub białe
wina, Auslich po złr. 2.80. Czer-
wone lub białe wina deser. po
zł. 2.20. Wino stołowe po zł. 1.80.
Sliwowie [wystała] po zł. 3.30.
ED. RITTINGER, właściciel
winić, Werschetz
Południowe Węgry.

(7338 8-2)

Apteka

JUL. NAHLIKA we Lwowie

poleca

Wodę na porost włosów

przeciw wypadaniu tychże i łuszczenia się skóry, jako najpewniejszy środek.

Cena flaszki 1 złr.

POMADĘ dr. Millereta

na porost włosów, dla niemogących używać płynu na głowę.

Cena słoika 2 złr.

Oprócz tego utrzymuje na składzie wszelkiego rodzaju wypróbowane środki specyficzne, krajowe i zagraniczne, jakoteż przyrządy i przybory chirurgiczne i opatrunkowe.

Zamówienia z prowincji załatwia się odwrotną pocztą (7877 1-4)

Konkurując przez Rzetelność
wyłączny

handel **Herbaty** rosyjskiej

Izydora Wohla

Lwów, Sykstuska l. 6

poleca Szanownej P. T. publiczności

w szczególności

Kaysow familijnej Kwiatowa 1/2 kl. zł. 1.80

Suszong, wyb. „zł. 2.— Nr. I. fnt. zł. 2.40

najprzed. „zł. 3.— Nr. II. fnt. zł. 3.—

Nr. III. fnt. zł. 3.75

Łaskawe zlecenia odwrotną pocztą.

Opakowanie franko. (6617 17-2)

Sezon 18823.

Chińsko-Rosyjska

HERBATA.

Zupełnie świeży transport

poleca handel

Karola Bałlabana

ulica Halička, pod „Złotym kogutem“

we Lwowie.

1/2 kilo Congo cesarskiej . . . . . złr. 2.20

1/2 kilo Familijnej . . . . . złr. 3.20

1/2 kilo Melang de Moskau . . . . . złr. 4.20

1/2 kilo Melang Imperial . . . . . złr. 5.20

1/2 kilo oryginalny, opakowany

Souchong . . . . . złr. 4.—

1/2 kilo wymienionych wysiewek

własnych . . . . . złr. 1.70

(5831 31-2)